

จังหวัดชุมพร

“โรคนอนแตกใบสหรือโรคกุ้งแห้ง” ในพริก

- โรคนี้นักพบบนผลพริกที่เริ่มสุก หรือก่อนที่ผลพริกจะเปลี่ยนสี อาการเริ่มแรกเป็นจุดหรือแผลข้ำยุบตัว เล็กน้อย ต่อมาแผลขยายใหญ่ลักษณะเป็นวงรีหรือวงกลมบริเวณแผลพบส่วนของเชื้อราเป็นตุ่มสีดำ ขนาดเล็กเรียงเป็นวงซ้อนกัน ในสภาพที่อากาศชื้นจะเห็นเมือยังมีสีส้มอ่อน ซึ่งเป็นกลุ่มสปอร์ของเชื้อราสาเหตุโรค ถ้าอากาศรุนแรงจะทำให้ผลเน่า ผลพริกที่เป็นโรคนี้อาจโค้งงอบิดเบี้ยวลักษณะคล้ายกุ้งแห้ง และร่วงก่อนเก็บเกี่ยว

1. เลือกซื้อเมล็ดพันธุ์ หรือต้นกล้า จากแหล่งที่ปราศจากโรคหรือถ้าเก็บเมล็ดพันธุ์เอง ต้องเลือกจากผลพริกที่ไม่เป็นโรค
2. ควรแช่เมล็ดพันธุ์ในน้ำอุ่น 50 องศาเซลเซียส นาน 20-30 นาที ก่อนเพาะ
3. จัดระยะปลูกพริกให้เหมาะสม ไม่ปลูกชิดกันเกินไปและกำจัดวัชพืชในแปลงปลูก เพื่อไม่ให้แปลงปลูกมีความชื้นสูง ซึ่งเป็นสภาพที่เหมาะสมต่อการเกิดโรค
4. หมั่นตรวจแปลงอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบผลพริกเป็นโรค เก็บนำไปทำลายนอกแปลงปลูก เพื่อลดปริมาณเชื้อสาเหตุโรค
5. หากพบว่าเริ่มมีอาการระบาดของโรค พ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น อะซอกซีสโตรบิน 25% เลสซีอัสตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แมนโคเซบ 80% ดับเบิ้ลยูพี อัสตรา 40-50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ โพรคลอราซ 50% ดับเบิ้ลยูพี อัสตรา 20-30 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 7-10 วัน
6. ในพื้นที่ที่มีการระบาดของโรครุนแรงควรปลูกพืชชนิดอื่นหมุนเวียน

ช่วงวันที่ 13 -26 ก.ค. 2565

พยากรณ์อากาศ

สภาพอากาศ : อากาศร้อน และฝนตกหนักบางพื้นที่

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดชุมพร
ศาลากลางจังหวัดชุมพร ชั้น 3
E-mail : paco_cpn@opsmoac.go.th
www.moac-info.net/chumphon/
www.opsmoac.go.th/chumphon-home

“เตือนภัยการเกษตร” จังหวัดชุมพร ปี 2565

โดย ศูนย์ติดตามและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตรจังหวัดชุมพร

จังหวัดชุมพร

ช่วงวันที่ 13 -26 ก.ค. 2565

พยากรณ์อากาศ

สภาพอากาศ : อากาศร้อน และฝนตกหนักบางพื้นที่

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดชุมพร
ศาลากลางจังหวัดชุมพร ชั้น 3
E-mail : paco_cpn@opsmoac.go.th
www.moac-info.net/chumphon/
www.opsmoac.go.th/chumphon-home

ปลูกพริก ระวัง!! "โรคเหี่ยวเหลือง"

"โรคนีขาวนล้อง" ในพริก

- อาการเริ่มแรก พบใบพริกที่อยู่บริเวณด้านล่างของต้นมีสีเหลืองแล้วขยายลุกลามไปยังใบที่อยู่ด้านบน ต่อมาใบส่วนยอดจะมีขนาดเล็กและหลุดร่วงจากต้น ส่วนใหญ่มักเกิดโรคในระยะติดดอกและผลจึงทำให้ดอกและผลอ่อนร่วงไปพร้อมกับใบ กิ่งหรือแขนที่ยังอ่อนจะมีเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลแล้วแห้งตายถ้าตัดลำต้นตามขวางจะเห็นท่อน้ำที่อาหารของพืชเป็นสีน้ำตาล เมื่อถอนต้นขึ้นมาจากดินจะพบว่าส่วนโคนต้นและรากถูกทำลายเปลือกหลุดร่อนมาเป็นสีน้ำตาลเข้ม รากส่วนใหญ่จะขาดหลุดติดอยู่ในดิน ต้นพริกจะเหี่ยวแห้งทั้งทยอยเป็นทยอยๆ ในแปลงปลูก หากเกิดโรครุนแรงในระยะที่ต้นยังเล็ก จะทำให้ต้นแคระแกร็น และแห้งเหี่ยวตายในที่สุด

1. หลีกเลี่ยงการปลูกพริกในพื้นที่ที่เคยเกิดโรคนี้ระบาดมาก่อน
2. ก่อนปลูกควรไถกลับหน้าดินตากแดด และใส่ปุ๋ยขาวหรือโดโลไมท์ เพื่อปรับสภาพดิน
3. แปลงปลูกควรมีการระบายน้ำที่ดี
4. ไม่ปลูกพริกแน่นเกินไป เพื่อให้สามารถระบายความชื้นได้ดี
5. ตรวจสอบแปลงปลูกสม่ำเสมอ เมื่อพบโรค ถอนต้นที่เป็นโรคนำไปทำลายนอกแปลงปลูก แล้วโรยปูนขาว หรือใช้สารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น อีไตรโคโดโรซอล 25% อีซี อีตรา 20 มิลลิลิตรต่อหน้า 20 ลิตร หรือ อีไตรโคโดโรซอล + ควินดิโซน 6% + 25% อีซี อีตรา 30-40 มิลลิลิตรต่อหน้า 20 ลิตร รดดินในหลุม และบริเวณใกล้เคียง เพื่อป้องกันเชื้อราแพร่ไปยังต้นข้างเคียง
6. แปลงที่มีการระบาดของโรค ควรปลูกปลูกพืชชนิดอื่นหมุนเวียน

"แมลงวันทอง" ในพริก

- ตัวเต็มวัยวางไข่ในระยะเวลาพริกใกล้เปลี่ยนสี ไปจนกระทั่งผลสุก หนอนกัดกินขนไชอยู่ภายในผล ทำให้ผลพริกเน่า ร่วงหล่น เมื่อหนอนโตเต็มที่จะเจาะออกมาเข้าดักแด้ในดิน

1. ทำความสะอาดแปลงปลูก โดยการเก็บพริกที่ร่วงหล่นเผาทำลาย เพื่อลดแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงวันผลไม้
2. ใช้น้ำมันบีโตรีเทียมสปรอยออยล์ 83.9% อีซี อีตรา 60 มิลลิลิตรต่อหน้า 20 ลิตร เน้นพ่นที่ผลพริก ทุก 5-7 วัน ในกรณีพื้นที่ที่พบการระบาดเป็นประจำ นำครั้งแรกเมื่อพริกเริ่มติดผล หยุดพ่นก่อนเก็บเกี่ยว ผลผลิต 5-7 วัน
3. ใช้สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพ ได้แก่ มาลาไทยอน 83% อีซี อีตรา 50 มิลลิลิตรต่อหน้า 20 ลิตร

"เดือนกัญชาเกษตร" จังหวัดชุมพร ปี 2565

เกษตรและสหกรณ์จังหวัดชุมพร

โดย ศูนย์ติดตามและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตรจังหวัดชุมพร

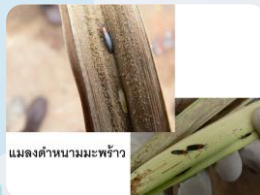

สถานการณ์ศัตรูพืชระบาดในพื้นที่จังหวัดชุมพร

จังหวัดชุมพร

- ศัตรูมะพร้าว**
 - แมลงดำหนาม
 - ตัวงแสด
- ศัตรูปาล์มน้ำมัน**
 - ตัวงแสด
 - หนอนปลอกสีก็
 - โรคลำต้นเน่า
- ศัตรูยางพารา**
 - โรคใบร่วงยางพารา
 - โรคหน้ำยางแห้ง
- ศัตรูทุเรียน**
 - โรครากเน่าโคนเน่า
 - หนอนเจาะผล
 - เพลี้ยไฟ
 - เพลี้ยแป้ง
 - เพลี้ยไถ่เเจ้
- ศัตรูมังคุด**
 - หนอนกินใบ

ช่วงวันที่ 13 -26 ก.ค. 2565

พยากรณ์อากาศ

สภาพอากาศ : อากาศร้อน และฝนตกหนักบางพื้นที่

สถานการณ์ศัตรูพืชระบาด ข้อมูล ณ วันที่ 29 มิถุนายน 2565

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดชุมพร
ศาลากลางจังหวัดชุมพร ชั้น 3
E-mail : paco_cpn@opsmoac.go.th
www.moac-info.net/chumphon/
www.opsmoac.go.th/chumphon-home

เกษตรและสหกรณ์จังหวัดชุมพร

โดย ศูนย์ติดตามและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตรจังหวัดชุมพร

“เตือนภัยการเกษตร” จังหวัดชุมพร ปี 2565

เตือนภัยการผลิตพืช กรมวิชาการเกษตร ช่วงวันที่ 13/07/2565 ถึง 26/07/2565

ระวัง โรคแอนแทรคโนส หรือโรคกุ้งแห้ง (เชื้อรา *Colletotrichum gloeosporioides*, *Colletotrichum capsici*) *Colletotrichum gloeosporioides*, *Colletotrichum capsici* ในพริก

สภาพอากาศในช่วงนี้อากาศร้อน มีฝนตกและฝนตกหนักบางพื้นที่ เดือนปลูกพริก ในระยะ การเจริญเติบโต - เก็บเกี่ยวผลผลิต รับมือโรคแอนแทรคโนส หรือโรคกุ้งแห้ง (เชื้อรา *Colletotrichum gloeosporioides*, *Colletotrichum capsici*)

โรคนี้อักพบบนผลพริกที่เริ่มสุก หรือก่อนที่ผลพริกจะเปลี่ยนสี อาการเริ่มแรกเป็นจุดหรือแผลข้ำยบตัวเล็กน้อย ต่อมาแผลขยายใหญ่ลักษณะเป็นวงรีหรือวงกลม บริเวณแผลพบส่วนของเชื้อราเป็นตุ่มสีดำขนาดเล็กเรียงเป็นวงซ้อนกัน ในสภาพที่อากาศชื้นจะเห็นเมือกเยิ้มสีส้มอ่อน ซึ่งเป็นกลุ่มสปอร์ของเชื้อราสาเหตุโรค ถ้าอาการรุนแรงจะทำให้ผลเน่า ผลพริกที่เป็นโรคนี้อาจงอมบิดเบี้ยวลักษณะคล้ายกุ้งแห้ง และร่วงก่อนเก็บเกี่ยว

แนวทางป้องกัน/แก้ไข

1. เลือกซื้อเมล็ดพันธุ์หรือต้นกล้าจากแหล่งที่ปราศจากโรค หรือถ้าเก็บเมล็ดพันธุ์เอง ต้องเลือกจากผลพริกที่ไม่เป็นโรค
2. ควรแช่เมล็ดพันธุ์ในน้ำอุ่นประมาณ 50 องศาเซลเซียส นาน 20-25 นาที ก่อนเพาะ
3. จัดระยะปลูกพริกให้เหมาะสม ไม่ปลูกชิดกันเกินไป และกำจัดวัชพืชในแปลงปลูก เพื่อไม่ให้แปลงปลูกมีความชื้นสูง ซึ่งเป็นสภาพที่เหมาะสมต่อการเกิดโรค
4. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบผลพริกเป็นโรค เก็บนำไปทำลายนอกแปลงปลูก เพื่อลดปริมาณเชื้อสาเหตุโรค
5. หากพบว่าเริ่มมีการระบาดของโรค พ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น อะซอกซีสโตรบิน 25% SC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แมนโคเซบ 80% WP อัตรา 40-50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ โพรคลอราซ 50% WP อัตรา 20-30 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 5-7 วัน
6. ในพื้นที่ที่มีการระบาดของโรครุนแรงควรปลูกพืชชนิดอื่นหมุนเวียน เพื่อตัดวงจรของโรค

ระวัง โรชาวพริก ในพริก

สภาพอากาศในช่วงนี้อากาศร้อน มีฝนตกและฝนตกหนักบางพื้นที่ เดือนปลูกพริก ในระยะ การเจริญเติบโต - เก็บเกี่ยวผลผลิต รับมือโรชาวพริก ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเลี้ยงจากใบอ่อน ยอด และดอก ทำให้ใบและยอดหงิกงอ ขอบใบม้วนงอลงด้านล่าง ใบมีลักษณะเรียวยาวแหลม ก้านใบยาวเปราะหักง่าย อาการขั้นรุนแรงส่วนยอดจะแตกเป็นฝอย ถ้าทำลายดอก กลีบดอกจะบิดและแคระแกร็น ชะงักการเกิดดอก หากระบาดรุนแรง ต้นพริกจะแคระแกร็น ไม่เจริญเติบโต มักพบระบาดในช่วงที่มีอากาศชื้น โดยเฉพาะในช่วงฤดูฝน

แนวทางป้องกัน/แก้ไข

1. สุ่มสำรวจพริกทุกสัปดาห์ หากพบอาการใบหงิกม้วนงอที่เกิดจากการทำลายของโรชาวพริก ให้ทำการป้องกันกำจัด
2. เมื่อพบการระบาดของเชื้อสาเหตุโรชาวพริก เช่น อะมิทราน 20% EC อัตรา 40-60 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 10-20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไพรดาเบน 20% WP อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ สไปโรมีซีเฟน 24% SC อัตรา 8 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อีมาเมกตินเบนโซเอต 1.92% EC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คามะถัน 80% WP อัตรา 60-80 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นตรงบริเวณจุดที่เกิดการระบาด และบริเวณใกล้เคียง โดยพ่น 2 ครั้ง ห่างกัน 5 วัน และพ่นซ้ำเมื่อพบการระบาด

ระวัง หนอนแมลงวันเจาะลำต้นถั่ว ในถั่วเหลือง

สภาพอากาศในช่วงนี้อากาศร้อน มีฝนตกและฝนตกหนักบางพื้นที่ เดือนปลูกถั่วเหลือง ในระยะ ถั่วเหลืองปลูกใหม่ อายุไม่เกิน ๑๔ วัน รับมือหนอนแมลงวันเจาะลำต้นถั่ว

หนอนแมลงวันเจาะลำต้นถั่ว เข้าทำลายถั่วเหลืองตั้งแต่ระยะต้นกล้า เมื่อตัวหนอนฟักออกมาจากไข่ จะขบไชตามเส้นใบไปที่ก้านใบ เพื่อเข้าไปกัดกินเนื้อเยื่อของลำต้นที่บริเวณโส้กลางลำต้น การเข้าทำลายของหนอนแมลงวันเจาะลำต้นถั่ว ทำให้ผลผลิตถั่วเหลืองลดลงมากกว่า 40 เปอร์เซ็นต์

แนวทางป้องกัน/แก้ไข

คลุกเมล็ดถั่วเหลืองก่อนปลูกด้วย สารฆ่าแมลง อิมิดาโคลพริด 70% WS อัตรา 2 กรัมต่อเมล็ด 1 กิโลกรัม หรือ พ่นด้วยสารฆ่าแมลง ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไตรอะไซฟอส 40% EC อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ โพรพิโนฟอส 50% EC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่น 2 ครั้ง ห่างกัน 7 วัน พ่นครั้งแรก เมื่อใบจริงคู่แรกคลี่เต็มที่ หรือ อายุประมาณ 7-10 วันหลังออก

ระวัง โรคจุดดำ หรือโรคแอนแทรคโนส (เชื้อรา *Colletotrichum gloeosporioides*) ในอะโวคาโด

สภาพอากาศในช่วงนี้อากาศร้อน มีฝนตกและฝนตกหนักบางพื้นที่ เดือนปลูกอะโวคาโด ในระยะ ทุกระยะการเจริญเติบโต รับมือโรคจุดดำ หรือโรคแอนแทรคโนส (เชื้อรา *Colletotrichum gloeosporioides*)

อาการที่ใบ พบจุดแผลสีน้ำตาลเข้ม หากอาการรุนแรงแผลจะขยายตัวอย่างรวดเร็ว ใบจะแห้ง และร่วง

อาการที่ก้านใบ กิ่ง และก้านช่อดอก พบแผลจุดหรือขีดสีม่วง ถ้าอาการรุนแรงแผลจะขยายลุกลาม ทำให้ก้านใบและกิ่งแห้ง หากเกิดที่ก้านช่อดอกจะทำให้ช่อดอกเหี่ยวแห้ง หลุดร่วงก่อนติดผล

อาการที่ผล ผลอ่อนพบจุดแผลสีน้ำตาลถึงดำ หากอาการรุนแรงผลจะหลุดร่วงก่อนกำหนด อาการบนผลแก่ มักพบในระยะใกล้เก็บเกี่ยวและหลังเก็บเกี่ยว พบแผลจุดสีน้ำตาลถึงดำรูปร่างกลม ต่อมาแผลขยายลุกลามเป็นแผลยุบตัวในเนื้อผล ทำให้ผลเน่า บางครั้งพบเมือกสีส้มซึ่งเป็นส่วนขยายพันธุ์ของเชื้อราสาเหตุโรคที่บริเวณแผล

แนวทางป้องกัน/แก้ไข

1. กำจัดวัชพืชรอบโคนต้นเพื่อลดความชื้นสะสม
2. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบอาการของโรค ตัดแต่งและเก็บส่วนที่เป็นโรค นำไปทำลายนอกแปลงปลูก เพื่อลดปริมาณเชื้อสาเหตุโรค
3. หากพบเริ่มมีการระบาดของโรค พ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น อะซอกซีสโตรบิน 25% SC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แมนโคเซบ 80% WP อัตรา 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ โพรคลอราซ 45% EC อัตรา 15 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 7-10 วัน
4. หลังจากเก็บผลผลิตแล้ว ตัดแต่งกิ่งที่เป็นโรค กิ่งแห้ง และขั้วผลที่ติดอยู่บนต้น นำไปทำลายนอกแปลงปลูก เพื่อลดการสะสมของเชื้อสาเหตุโรค

ระวัง แมลงวันทองพริก ในพริก

สภาพอากาศในช่วงนี้อากาศร้อน มีฝนตกและฝนตกหนักบางพื้นที่ เดือนผู้ปลูกพริก ในระยะ การเจริญเติบโต - เก็บเกี่ยวผลผลิต รับมือแมลงวันทองพริก ตัวเต็มวัยวางไข่ในระยะผลพริกใกล้เปลี่ยนสีไปจนกระทั่งผลสุก หนอนกัดกินชอนไชอยู่ภายในผลพริก ทำให้ผลพริกเน่า ร่วงหล่น เมื่อหนอนโตเต็มที่จะเจาะออกมาเข้าดักแด้ในดิน

แนวทางป้องกัน/แก้ไข

1. ทำความสะอาดแปลงปลูก เก็บผลพริกที่ร่วงหล่นนำไปทำลายนอกแปลงปลูก เพื่อลดแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงวันทองพริก
2. ใช้ปีโตรเลียมสเปรย์ออยล์ 83.9% EC อัตรา 60 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร เมื่อพบการระบาด โดยเน้นพ่นที่ผลพริกทุก 5 - 7 วัน ในกรณีพื้นที่ที่พบการระบาดเป็นประจำ พ่นครั้งแรกเมื่อพริกเริ่มติดผล หยุดพ่นก่อนเก็บเกี่ยวผลผลิต 5-7 วัน
3. ใช้วิธีผสมผสาน โดยการใช้เหยื่อพิษโปรตีน[มาลาไทออน 83% EC + ยีสต์โปรตีนออลโตไลเซท อัตรา 10 มิลลิลิตร + 200 มิลลิลิตรต่อน้ำ 5 ลิตร] ร่วมกับการใช้ปีโตรเลียมสเปรย์ออยล์ 83.9% EC อัตรา 60 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร เริ่มพ่นเมื่อพริกติดผล
- 3.1 ใช้เหยื่อพิษโปรตีนในรูปแบบกับดักติดตั้งรอบแปลงปลูก ที่ระยะห่างระหว่างกับดักทุก 10 เมตร ทำการเปลี่ยนเหยื่อพิษโปรตีนใหม่ทุกสัปดาห์ ร่วมกับการใช้ปีโตรเลียมสเปรย์ออยล์ทุกสัปดาห์
- 3.2 พ่นเหยื่อพิษ โปรตีนเป็นจุดรอบแปลงต้นละจุด แต่ละจุดห่างกัน 5 เมตร ร่วมกับการใช้ปีโตรเลียมสเปรย์ออยล์ พ่นทุกสัปดาห์
4. ใช้สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพ เช่น มาลาไทออน 83% EC อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร

ระวัง โรคเหี่ยวหรือเหง่าเน่า (เชื้อแบคทีเรียRalstonia solanacearum) ในขิง

สภาพอากาศในช่วงนี้อากาศร้อน มีฝนตกและฝนตกหนักบางพื้นที่ เดือนผู้ปลูกขิง ในระยะ ทุกระยะ การเจริญเติบโต รับมือโรคเหี่ยวหรือเหง่าเน่า (เชื้อแบคทีเรียRalstonia solanacearum)

อาการเริ่มแรก ใบแสดงอาการม้วนห่อ สีของใบซีดต่อมาเปลี่ยนเป็นสีเหลืองและแห้ง บริเวณโคนต้นมีอาการฉ่ำน้ำ ลำต้นเน่าหลุดออกจากเหง้าได้ง่ายและหักพับ แต่ไม่มีกลิ่นเหม็น หากตรวจดูที่ลำต้นจะพบส่วนของท่อลำเลียงน้ำและอาหารมีสีน้ำตาลเข้ม เมื่อนำต้นมาตัดตามขวางแช่ในน้ำสะอาดประมาณ 5-10 นาที จะเห็นของเหลวสีขาวคล้ายน้ำมันไหลออกมา

แนวทางป้องกัน/แก้ไข

1. ควรเลือกพื้นที่ปลูกที่ไม่เคยมีการระบาดของโรคนี้อีก่อน และมีการระบายน้ำที่ดี
2. ไถพรวนดินให้ลึกเกินกว่า 20 เซนติเมตร จากผิวดินและตากดินไว้นานกว่า 2 สัปดาห์ จะช่วยลดปริมาณเชื้อสาเหตุโรคในดินลงได้มาก
3. พื้นที่ที่เคยมีการระบาดของโรค สามารถฆ่าเชื้อโรคในดิน โดยใช้ยูเรียผสมปูนขาว อัตรา 80 : 800 กิโลกรัมต่อไร่ หว่านลงในแปลงหลังไถพรวนดินครั้งแรก จากนั้นไถกลบและรดน้ำให้ดินมีความชื้น ทิ้งไว้ 3-4 สัปดาห์ จึงเริ่มปลูกขิง
4. ใช้หัวพันธุ์ปลอดโรค
5. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบต้นที่แสดงอาการของโรค ให้ขุดต้นที่เป็นโรค นำไปทำลายนอกแปลงปลูกทันที และโรยปูนขาวบริเวณหลุมที่ขุด เพื่อป้องกันการระบาดของโรค
6. ในแปลงที่มีการระบาดของโรค หลังเก็บเกี่ยวผลผลิตแล้ว นำส่วนต่าง ๆ ของพืชที่เป็นโรคไปทำลายนอกแปลงปลูก
7. ในพื้นที่ที่มีการระบาดของโรค ไม่ควรปลูกพืชอาศัยของเชื้อสาเหตุโรค เช่น พืชตระกูลขิง พืชตระกูลมะเขือ มันฝรั่ง พริก และถั่วลิสง ให้สลับปลูกพืชชนิดอื่นที่ไม่ใช่พืชอาศัย เช่น ข้าว ข้าวโพด และมันสำปะหลัง เพื่อตัดวงจรของโรค

ระวัง ดั้วงวงงมันเทศ ในมันเทศ

สภาพอากาศในช่วงนี้อากาศร้อน มีฝนตกและฝนตกหนักบางพื้นที่ เดือนผู้ปลูกมันเทศ ในระยะ เริ่มลงหัว - เก็บเกี่ยวผลผลิต รับมือดั้วงวงงมันเทศ ตัวเต็มวัยทำลายทุกส่วนของพืช ในขณะที่ตัวหนอนทำลายในหัวและเถา หัวมันเทศที่ถูกดั้วงวงงทำลายจะมีลักษณะเป็นทางคดเคี้ยว มีสีเขียวและสีดำ แม้ถูกทำลายเพียงเล็กน้อยก็ไม่สามารถรับประทานได้ เพราะมีกลิ่นเหม็นและรสขม หัวมันเทศที่ถูกทำลายรุนแรงจะเน่าและมีกลิ่นเหม็น

แนวทางป้องกัน/แก้ไข

1. หลีกเลี่ยงการปลูกมันเทศในแหล่งที่มีการระบาดของดั้วงวงงมันเทศ
2. หลีกเลี่ยงการปลูกมันเทศซ้ำที่เดิม ควรปลูกหมุนเวียนโดยใช้พืชต่างตระกูลกับมันเทศ
3. เลือกใช้เถา มันเทศที่สมบูรณ์แข็งแรงและปราศจากดั้วงวงงมันเทศ และไม่นำเถา มันเทศจากแหล่งที่มีการระบาดของดั้วงวงงมันเทศมาปลูก
4. กำจัดวัชพืชที่เป็นตระกูลเดียวกับมันเทศบริเวณรอบ ๆ แปลงปลูกมันเทศออกให้หมด
5. รองก้นหลุมก่อนปลูก ด้วยสารฆ่าแมลง เช่น ฟิโพรนิล 0.3% G อัตรา 2.8 กิโลกรัมต่อไร่ หรือ คาร์แทปไฮโดรคลอไรด์ 4% G อัตรา 2.8 กิโลกรัมต่อไร่ หรือ ไดโนทีฟูแรน 1% G อัตรา 2.8 กิโลกรัมต่อไร่ หรือ คาร์แทปไฮโดรคลอไรด์/ไอโซไพรคาร์บ 3%/3% GR อัตรา 2.8 กิโลกรัมต่อไร่ และโรยรอบ ๆ โคนต้นทุก 1 เดือน
6. ในสภาพมันสวน อายุ 4-6 เดือน ก่อนปลูกแช่เถา มันเทศด้วยสารฆ่าแมลง ไทอะมีโทกแซม 25% WG อัตรา 2 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร นาน 5 นาที เมื่อมันเทศ

อายุ 1 เดือน พ่นสารฆ่าแมลง เช่น อิมิดาโคลพริด 70% WG อัตรา 2 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร ที่โคนต้น และเถาด้วย อัตราน้ำ 160 ลิตรต่อไร่ ทุกสัปดาห์

7. ใช้กับดักฟีโรโมน จำนวน 4 กับดักต่อไร่ เมื่อมันเทศอายุประมาณ 1 เดือน

8. ใช้ไส้เดือนฝอยสไตเนอริมา คาร์โปแคปซี (*Steinernema carpocapsae*) อัตรา 50 ล้านตัวต่อน้ำ 20 ลิตรต่อ 267 ตารางเมตร พ่นหรือราดลงดินในแปลงปลูกมันเทศ เมื่อมันเทศมีอายุได้ 60 วันหลังปลูก และ ใช้ติดต่อกันทุก 15-20 วัน รวม 3-4 ครั้ง

**** ควรพ่นไส้เดือนฝอยตอนเย็น (หลังเวลา 17.00 น.) ทั้งนี้เพื่อหลีกเลี่ยงแสงอาทิตย์ ในกรณีที่มีอากาศแห้งแล้งควรพ่นน้ำให้ความชุ่มชื้นก่อน

คณะทำงานพยากรณ์และเตือนภัยศัตรูพืช กรมวิชาการเกษตร

เลขที่ 50 ถนนพหลโยธิน ลาดยาว จตุจักร กรุงเทพฯ 10900 โทร 0-2579-0151-8 email : ew@doa.in.th

ศูนย์ติดตามและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

โทรศัพท์/โทรสาร 0-2281-9401 E-mail : disas_moac@hotmail.com

<http://www.moac.go.th>

สถานการณ์ศัตรูพืชระบาด ข้อมูล ณ วันที่ 29 มิถุนายน 2565

สถานการณ์ศัตรูพืชระบาด

1. ศัตรูข้าว

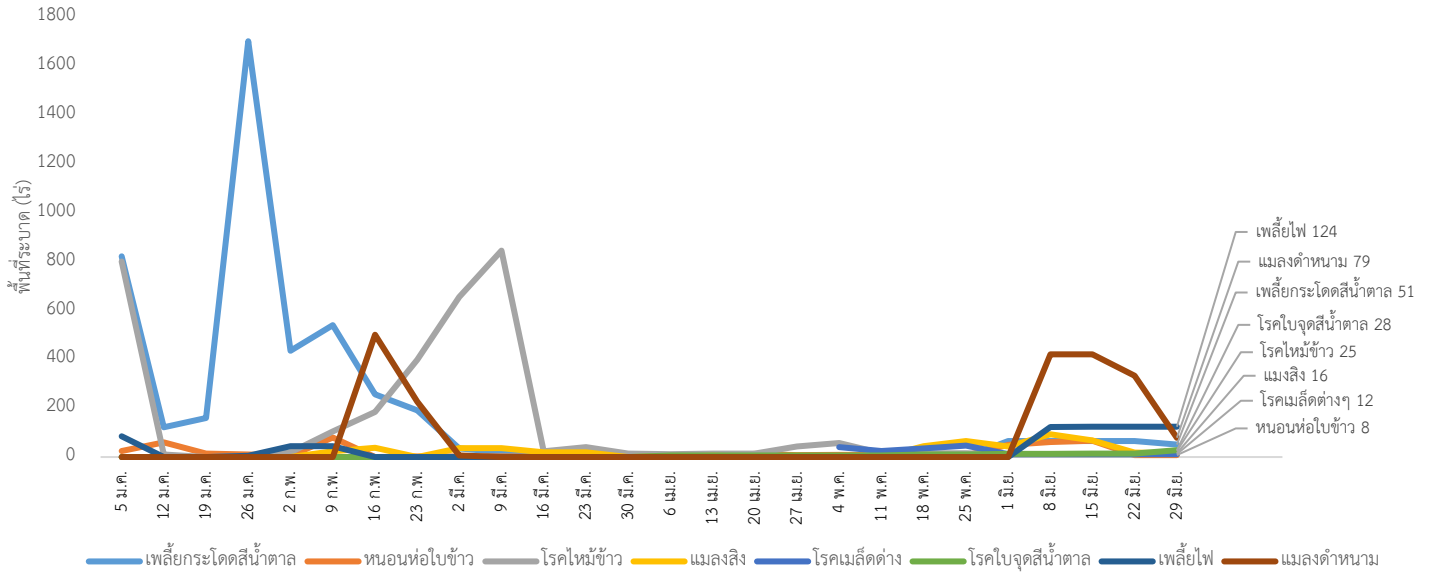
- พื้นที่ปลูกทั้งหมด 65 จังหวัด มีพื้นที่ยีนตัน 33,913,991 ไร่
- พื้นที่ระบาดรวม 343 ไร่ ลดจากสัปดาห์ที่ผ่านมา 242 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 585 ไร่)
 - เพลี้ยกระโดดสีน้ำตาล พื้นที่ระบาด 3 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดนครราชสีมา เพชรบุรี และจังหวัดพัทลุง จำนวน 51 ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง 14 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 65 ไร่)
 - เพลี้ยไฟ พื้นที่ระบาด 2 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกำแพงเพชร และจังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 124 ไร่ พื้นที่ระบาดคงที่
 - หนอนห่อใบข้าว พื้นที่ระบาด 2 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดสงขลา จำนวน 8 ไร่ พื้นที่ระบาดคงที่
 - แมลงสิง พื้นที่ระบาด 2 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดพัทลุง และจังหวัดสงขลา จำนวน 16 ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง 2 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 18 ไร่)
 - แมลงดำหนาม พื้นที่ระบาด 2 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดชัยนาท และจังหวัดสิงห์บุรี จำนวน 79 ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง 254 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 333 ไร่)
 - โรคไหม้ข้าว พื้นที่ระบาด 1 จังหวัด คือ จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 25 ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น 15 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 10 ไร่)
 - โรคเมล็ดด่าง พื้นที่ระบาด 1 จังหวัด คือ จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 12 ไร่ พื้นที่ระบาดคงที่
 - โรคใบจุดสีน้ำตาล พื้นที่ระบาด 3 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดขอนแก่น เพชรบุรี และจังหวัดนราธิวาส จำนวน 28 ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น 13 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 15 ไร่)

ผลการดำเนินงาน

- ประชาสัมพันธ์และเตือนการระบาดของศัตรูข้าว ได้แก่ โรคไหม้ข้าว เพลี้ยกระโดดสีน้ำตาล และศัตรูข้าวอื่นๆ
- ผลิตขยายเชื้อราไตรโคเดอร์มา เชื้อราบีวเวเรีย เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับใช้ในฤดูกาลใหม่ และรณรงค์ให้สมาชิกศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชน และเกษตรกรทั่วไปนำไปใช้ควบคุม โรค แมลง ศัตรูข้าวในทุกพื้นที่
- ประชาสัมพันธ์ให้เกษตรกรสำรวจติดตามสถานการณ์การระบาดอย่างใกล้ชิด สนับสนุนสารชีวภัณฑ์ป้องกันกำจัดศัตรูพืช และแนะนำวิธีการผลิตสารชีวภัณฑ์โดยศูนย์ส่งเสริมเทคโนโลยีการเกษตรด้านอารักขาพืชในเขตรับผิดชอบในพื้นที่ที่พบการระบาดรุนแรงเป็นวงกว้าง
- แนะนำวิธีการใช้สารชีวภัณฑ์ วิธีการผลิตขยายสารชีวภัณฑ์ต่างๆ เพื่อให้เกษตรกรนำไปใช้ในพื้นที่ที่มีการระบาดของ เพื่อเป็นการป้องกันกำจัด โรค แมลง ศัตรูข้าว และให้คำแนะนำให้เกษตรกรกำจัดวัชพืชโดยรอบแปลงเพื่อเป็นการตัดวงจรชีวิต และลดปริมาณแหล่งที่อยู่อาศัยของ โรคแมลง ศัตรูพืช ในนาข้าว
- แนะนำเกษตรกรในการป้องกันกำจัดการระบาดของ เพลี้ยกระโดดสีน้ำตาล และหนอนห่อข้าว โดยวิธีกำจัดพืชอาศัย เช่น หญ้าข้าวหนวด หญ้านกสีชมพู หญ้าปล้อง หญ้าไซ หญ้าชันกาด และข้าวป่า ที่เป็นพืชอาศัยของหนอนห่อใบข้าว และแนะนำเกษตรกรลดการใส่ปุ๋ยไนโตรเจน หรือยูเรีย เพื่อลดการชอนتبักกันของใบข้าวทำให้เกิดเป็นที่ยึดของโรคและแมลง แนะนำเกษตรกรให้ควบคุมระดับน้ำในนาได้ หลังปักดำหรือหว่าน 2-3 สัปดาห์จนถึงระยะตั้งท้องควบคุมน้ำในแปลงนาให้พอดินเปียก หรือมีน้ำเรี่ยผิวดินนาน 7-10 วัน แล้วปล่อยขังทิ้งไว้ให้แห้งเองสลับกันไป จะช่วยลดการระบาดของเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาล
- แนะนำเกษตรกรถอนทำลายต้นที่พบการระบาดของโรคเมล็ดด่าง และแนะนำให้เกษตรกรไม่เก็บเมล็ดพันธุ์ในแปลงที่พบโรคไปใช้เพาะปลูกในฤดูถัดไป การปลูกข้าวครั้งต่อไปควรคลุกเมล็ดพันธุ์ด้วยสารป้องกันกำจัดเชื้อรา เช่น แมนโคเซบ ในอัตรา 3 กรัม /เมล็ดพันธุ์ 1 กิโลกรัม และหากพบการระบาดของโรคใบจุดสีน้ำตาล และใบขีดสีน้ำตาล ในระยะต้นข้าวตั้งท้องใกล้ออกรวง ให้ฉีดพ่นด้วยสารป้องกัน กำจัดเชื้อรา เช่น โพรพิโคนาโซล โพรพิโคนาโซล+ดีฟิโนโคนาโซล หรือ โพรพิโคนาโซล+โพรคลอราซ หรือ ฟุซาราซอล หรือ ทีบูโคนาโซล หรือ แมนโคเซบ

- แนะนำให้เกษตรกรงดหวานปุ๋ยในอัตราที่มากเกินไป และแนะนำให้เกษตรกรใช้พันธุ์ต้านทานโรคไหม้ข้าว เช่น สุพรรณบุรี 1 สุพรรณบุรี 2 สุพรรณบุรี 60 สุพรรณบุรี 90 ชัยนาท 1 ปราจีนบุรี 1 พลายงาม ข้าวเจ้าหอมพิษณุโลก 1 สุรินทร์ 1 เหนียวอุบล 2 สันป่าตอง 1 ทางยี่ 71 ดอกพะยอม เป็นต้น
- แนะนำให้เกษตรกรใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มาเพื่อควบคุมการระบาดของโรคไหม้ข้าว และใช้เชื้อราบีวเวอเรียเพื่อควบคุมการระบาดหนอนห่อใบข้าว และส่งเสริมให้เกษตรกรทำการสำรวจแปลงนาเพื่อป้องกันการระบาดของโรคแมลงศัตรูข้าวอย่างสม่ำเสมอ

สถานการณ์การระบาดของศัตรูข้าว ปี 2565

2. ศัตรูมะพร้าว

- พื้นที่ปลูกทั้งหมด 61 จังหวัด มีพื้นที่ยืนต้น 959,779 ไร่
- พื้นที่ระบาดรวม 27,802 ไร่ ลดลงจากสัปดาห์ที่ผ่านมา 391 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 28,193 ไร่)

- **หนอนหัวดำ** พื้นที่ระบาด 22 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดศรีสะเกษ สุรินทร์ อำนาจเจริญ กรุงเทพมหานคร จันทบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ตราด ระยอง สมุทรปราการ ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี สมุทรสงคราม สมุทรสาคร กระบี่ นครศรีธรรมราช ปัตตานี พังงา ภูเก็ต สงขลา สตูล และจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 6,572 ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง 294 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 6,866 ไร่)

- **หนอนกินใบมะพร้าว** พื้นที่ระบาด 2 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 35 ไร่ พื้นที่ระบาดคงที่

- **แมลงดำหนาม** พื้นที่ระบาด 24 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเลย อำนาจเจริญ กรุงเทพมหานคร จันทบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ตราด ระยอง สมุทรปราการ ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี สมุทรสงคราม กระบี่ ชุมพร ตรัง นครศรีธรรมราช ปัตตานี พังงา พัทลุง ภูเก็ต ยะลา สงขลา สตูล และจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 13,366 ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง 75 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 13,441 ไร่)

- **ด้วงแรด** พื้นที่ระบาด 22 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดบุรีรัมย์ กรุงเทพมหานคร จันทบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ตราด ระยอง สมุทรปราการ นครปฐม ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี สมุทรสงคราม สมุทรสาคร กระบี่ ชุมพร นครศรีธรรมราช นราธิวาส พังงา ภูเก็ต สงขลา สตูล และจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 5,814 ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น 2 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 5,812 ไร่)

- **ด้วงงวง** พื้นที่ระบาด 14 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดนครสวรรค์ กรุงเทพมหานคร จันทบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ตราด สมุทรปราการ ประจวบคีรีขันธ์ ราชบุรี สมุทรสงคราม สมุทรสาคร กระบี่ พังงา และจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 1,078 ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง 28 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 1,106 ไร่)

- **โรสี้ขามะพร้าว** พื้นที่ระบาด 9 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี ฉะเชิงเทรา ตราด นครปฐม ประจวบคีรีขันธ์ ราชบุรี สมุทรสงคราม สมุทรสาคร และจังหวัดสงขลา จำนวน 937 ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น 4 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 933 ไร่)

• ผลการดำเนินงาน

- ธรนรงค์ให้เกษตรกรตัดทางใบมะพร้าวที่ถูกหนอนหัวดำและหนอนกินใบมะพร้าวทำลาย ไปเผาทิ้งนอกแปลง และเก็บเศษซากพืชไปเผาทำลาย เพื่อไม่ให้เป็นแหล่งแพร่พันธุ์ และทำความสะอาดสวนมะพร้าวอย่างสม่ำเสมอ

- ปลอ่ยแดนเบียนบราคอน (*Bracon hebetor*) เพื่อควบคุมการระบาดของหนอนหัวดำในพื้นที่

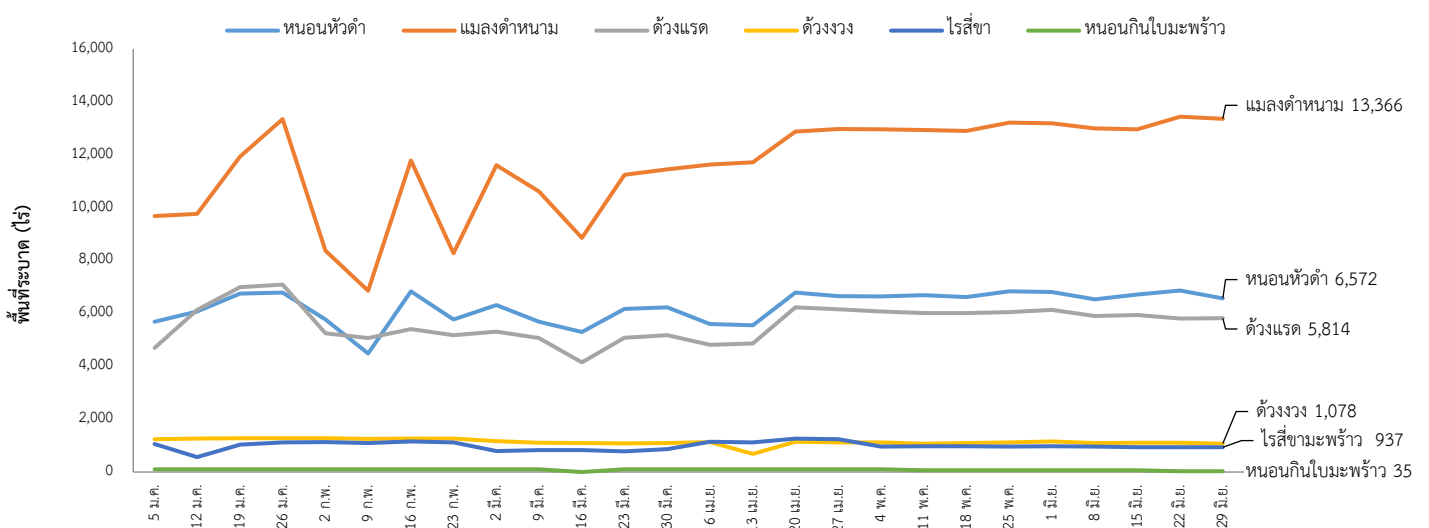
- ปลอ่ยแดนเบียนอะซีโคเดส (*Asecodes hispinarum*) เพื่อควบคุมหนอนของแมลงดำหนามมะพร้าวในพื้นที่

- ปลอ่ยแดนเบียนเตตระสตีคัส (*Tetrastichus brontispae*) ควบคุมด้กแด่แมลงดำหนามมะพร้าวในพื้นที่

- ใช้กับดักฟีโรโมน ใช้ตาข่ายดักจับด้วงแรดและด้วงงวงในระยะตัวเต็มวัยมาทำลาย และทำกองล่อโดยใช้เชื้อราเมตตาไรเซียม (*Metarhizium anisopliae*) เพื่อกำจัดด้วงแรดและด้วงงวง ในระยะดักแด่ และระยะตัวนอน

- โรสี้ขามะพร้าวจะเข้าทำลายอยู่ภายในขั้วผลมะพร้าวทำให้การพ่นสารฆ่าไรไม่สามารรถโดนตัวได้โดยตรง ดังนั้น การป้องกันกำจัดให้เน้นพ่นสารฆ่าไรในระยะมะพร้าวติดจั่นจนถึงระยะผลขนาดเล็กห่างกันประมาณ 1 สัปดาห์ ซึ่งเป็นระยะที่โรสี้ขามะพร้าวเข้าทำลาย ใช้สารเคมีตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตร

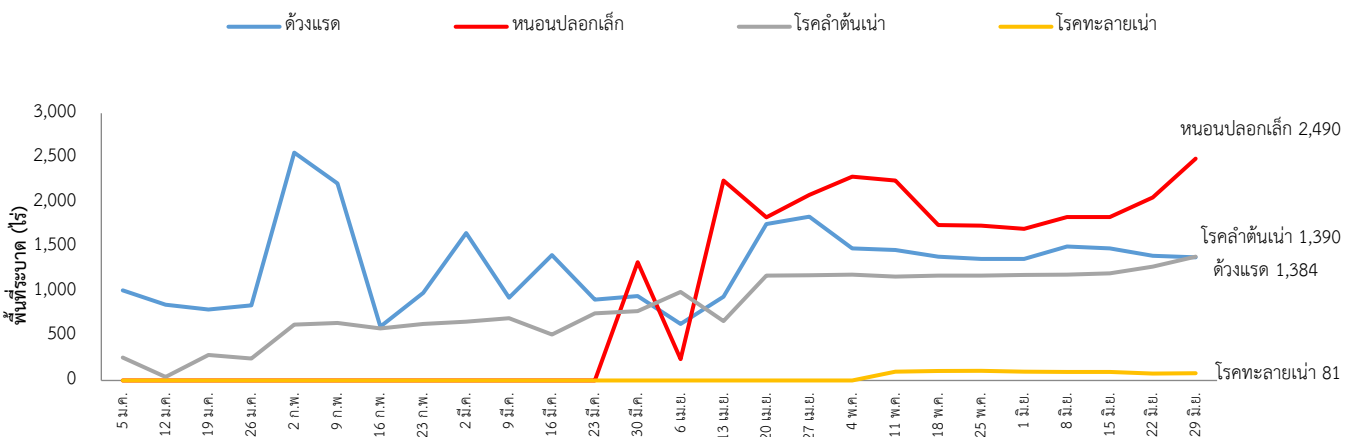
สถานการณ์การระบาดของศัตรูมะพร้าว ปี 2565

3. ศัตรูปาล์มน้ำมัน

- **พื้นที่ปลูกทั้งหมด** 65 จังหวัด มีพื้นที่ยืนต้น 4,275,154 ไร่
- **พื้นที่ระบาดรวม** 5,345 ไร่ เพิ่มขึ้นจากสัปดาห์ที่ผ่านมา 533 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 4,812 ไร่)
 - **ด้วงแรด** พื้นที่ระบาด 11 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดอำนาจเจริญ จันทบุรี ระยอง กระบี่ ชุมพร ตรัง นครศรีธรรมราช นราธิวาส สงขลา สตูล และจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 1,384 ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง 17 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 1,401 ไร่)
 - **หนอนปลอกเล็ก** พื้นที่ระบาด 5 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดฉะเชิงเทรา ระยอง กระบี่ ชุมพร และจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 2,490 ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น 435 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 2,055 ไร่)
 - **โรคลำต้นเน่า** พื้นที่ระบาด 6 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกระบี่ ชุมพร นครศรีธรรมราช สงขลา สตูล และจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 1,390 ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น 113 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 1,277 ไร่)
 - **โรคทะลายเน่า** พื้นที่ระบาด 7 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดนครสวรรค์ อุบลราชธานี ตราด นครศรีธรรมราช นราธิวาส สงขลา และจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 81 ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น 2 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 79 ไร่)
- **ผลการดำเนินงาน**
 - รมรลงให้เกษตรกรตัดทางใบปาล์มน้ำมันที่ถูกหนอนปลอกเล็กทำลายไปเผาและเก็บเศษซากพืชนำออกไปทำลายทิ้งนอกแปลง เพื่อไม่ให้เป็นแหล่งแพร่พันธุ์ ทำความสะอาดสวนปาล์มน้ำมัน และกำจัดวัชพืชรอบแปลงอย่างสม่ำเสมอ
 - พ่นหนอนปลอกเล็กด้วยเชื้อบีที (*Bacillus thuringiensis*) อัตรา 100 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร ผสมสารจับใบ 5 มิลลิลิตร พ่นให้ทั่วบริเวณใต้ใบและต้องพ่นในช่วงเย็น พ่นติดต่อกันไม่น้อยกว่า 3 ครั้ง ห่างกัน 5 - 7 วัน
 - ทำกองล่อโดยใช้เชื้อรามัตตาไรเซีย (*Metarhizium anisopliae*) เพื่อกำจัดด้วงแรดในระยะดักแด้ และระยะตัวหนอน
 - ให้เกษตรกรใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มา ทาบริเวณที่เกิดโรคลำต้นเน่าและโรคทะลายเน่าของปาล์มน้ำมันเพื่อควบคุมการระบาดไม่ให้ลุกลามไปยังต้นอื่น ๆ
 - รมรลงให้เกษตรกรตัดทะลายที่เป็นโรคทะลายเน่าของปาล์มน้ำมันออกไปเผาทำลายนอกแปลง

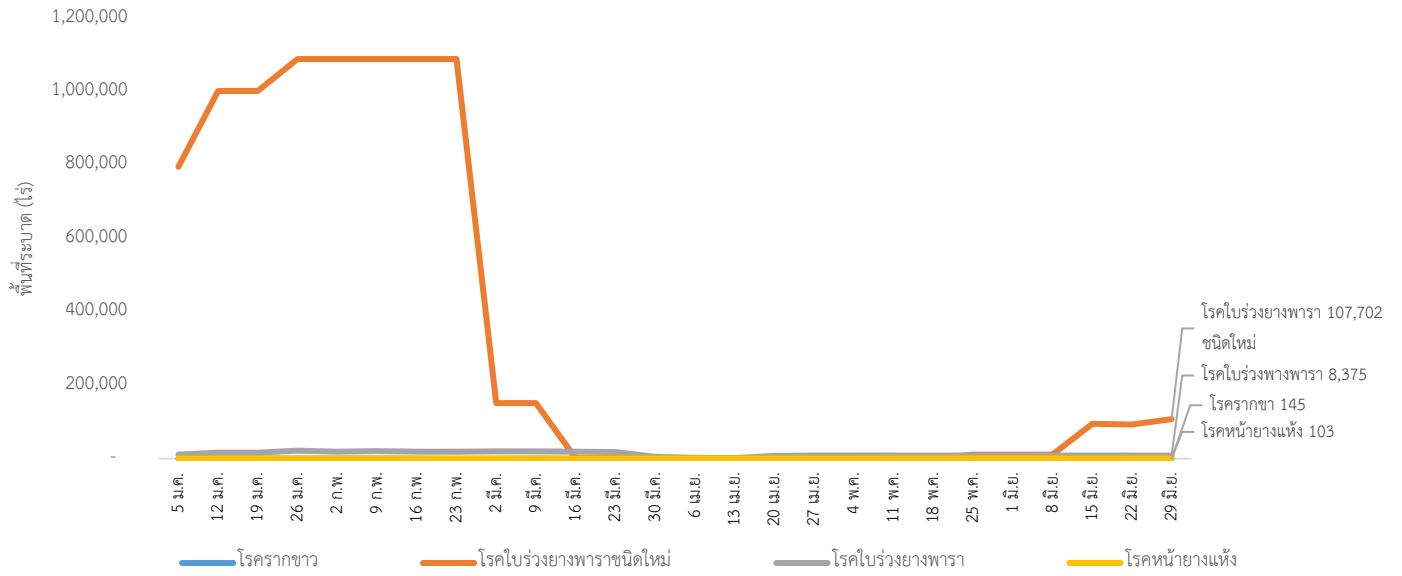
สถานการณ์การระบาดของศัตรูปาล์มน้ำมัน ปี 2565

4. ศัตรูยางพารา

- **พื้นที่ปลูกทั้งหมด** 64 จังหวัด มีพื้นที่ยืนต้น 15,540,513 ไร่
- **พื้นที่ระบาดรวม** 116,325 ไร่ เพิ่มขึ้นจากสัปดาห์ที่ผ่านมา 14,779 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 101,546 ไร่)
 - **โรครากขาว** พื้นที่ระบาด 7 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดน่าน จันทบุรี นครศรีธรรมราช นราธิวาส ปัตตานี สงขลา และจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 145 ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง 1 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 146 ไร่)
 - **โรคใบร่วงชนิดใหม่ของยางพารา** พื้นที่ระบาด 10 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดตราด ตรัง นราธิวาส ปัตตานี พัทลุง ยะลา ระนอง สงขลา สตูล และจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 107,702 ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น 14,819 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 92,883 ไร่)
 - **โรคใบร่วงยางพารา** พื้นที่ระบาด 11 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดนครสวรรค์ น่าน ยโสธร สุรินทร์ กระบี่ ชุมพร นครศรีธรรมราช ปัตตานี พังงา สงขลา และจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 8,375 ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น 32 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 8,343 ไร่)
 - **โรคหน้ำยางแห้ง** พื้นที่ระบาด 6 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดน่าน มุกดาหาร จันทบุรี ระยอง ชุมพร และจังหวัดสงขลา จำนวน 103 ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง 71 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 174 ไร่)
- **ผลการดำเนินงาน**
 - ประชาสัมพันธ์และแจ้งเตือนการระบาดของโรครากขาว และโรคใบร่วงยางพาราที่ก่อให้เกิดความเสียหายกับสวนยางพาราแก่เกษตรกรรับรู้อย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งให้คำแนะนำเรื่องการป้องกันกำจัด
 - ให้คำแนะนำวิธีการป้องกันกำจัดโรครากขาว โดยต้นยางพาราที่มีอายุมากกว่า 3 ปีขึ้นไป ควรขุดคูกว้าง 30 เซนติเมตร ลึก 60 เซนติเมตร จำกัดบริเวณที่เป็นโรค โดยขุดระหว่างต้นที่อยู่ถัดไปจากต้นที่แสดงอาการทางใบ ในแนวเดียวกันข้างละ 2 ต้น และกึ่งกลางระหว่างแถวข้างเคียงของแถวยางพาราที่พบโรคกับแถวถัดไปทั้ง 2 ข้าง เพื่อป้องกันการลุกลามทางราก และควรขุดลอกคูทุกปี
 - ส่งเสริมให้เกษตรกรใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มาเพื่อกำจัดและควบคุมเชื้อราสาเหตุที่ยังคงมีชีวิตอยู่บนใบยางพาราที่ร่วงหล่นบริเวณพื้น โดยใช้อัตรา เชื้อสด 1 กิโลกรัมต่อไร่ ทุก 3 เดือน เช่น ใช้เชื้อสดผสมปุ๋ยอินทรีย์ 100 กิโลกรัม และรำ 4 กิโลกรัม หวานหรือใช้เชื้อสดผสมน้ำหรือน้ำผสมน้ำหมักชีวภาพ 200 ลิตร ฟนบริเวณที่เป็นโรค ทั้งนี้ ควรหว่านหรือพ่นให้เชื้อราไตรโคเดอร์มาครอบคลุมบนใบยางพาราที่ร่วงหล่นทั่วทั้งสวน ทั้งนี้ การใช้เชื้อสดผสมปุ๋ยอินทรีย์หรือผสมน้ำหมักชีวภาพ อาจทำให้มีต้นทุนเพิ่มขึ้น แต่ต้นยางพาราจะได้รับธาตุอาหารและฮอร์โมนพืช ช่วยบำรุงต้นให้สมบูรณ์แข็งแรง
 - กำจัดใบยางพาราที่เกิดโรคหรือวัชพืช ซึ่งอาจเป็นแหล่งสะสมหรือพืชอาศัยของเชื้อสาเหตุโรค และบำรุงและเสริมสร้างความสมบูรณ์แข็งแรงให้ต้นยางพารา เช่น การใส่ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดิน และใส่ให้เหมาะสมกับระยะการเจริญเติบโตของยางพาราตามคำแนะนำของการยางแห่งประเทศไทย รวมทั้งหมั่นสำรวจแปลงยางพาราอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะในช่วงที่มีฝนตกชุก หากพบต้นยางพารามีทรงพุ่มเหี่ยวเฉา ใบร่วง ให้รีบกำจัดส่วนที่เป็นโรคทิ้งทันที
 - พ่นสารเคมีกำจัดโรคพืชที่มีประสิทธิภาพตามคำแนะนำของการยางแห่งประเทศไทย พ่นพุ่มใบยางจากใต้ทรงพุ่มอัตรา 100 ลิตร/ไร่ ควรเริ่มพ่นเมื่อยางพาราแตกใบใหม่หลังฤดูกาลผลัดใบปกติและใบอยู่ในระยะเปสลาด เช่น 1) difenoconazole + propiconazole 15%+15% EC อัตรา 15 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร 2) propinap หรือ mancozeb หรือ chlorothalonil อัตราผสม 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร 3) hexaconazole (5% a.i.) อัตราผสม 30 - 40 ซีซีต่อน้ำ 20 ลิตร 4) propiconazole (25% a.i.) อัตราผสม 10 - 15 ซีซีต่อน้ำ 20 ลิตร
 - หากพบการระบาดของโรคใบร่วงชนิดใหม่ของยางพารารุนแรง ใช้สารเคมีป้องกันกำจัดเชื้อรา ตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตร ดังนี้ 1) ไตฟิโนโคนาโซล + โพรพิโคนาโซล อัตรา 15 ซีซี/น้ำ 20 ลิตร 2) คาร์เบนดาซิม อัตรา 30 ซีซี/น้ำ 20 ลิตร และ 3) โพรคลอราซ อัตรา 20 ซีซี/น้ำ 20 ลิตร
 - รมรงค้ให้เกษตรกรหยุดกรีดยางในขณะที่ยางพาราอยู่ในช่วงผลัดใบ และทำร่องบริเวณโคนต้นยางพาราให้ร่องขวางกับลำต้น โดยให้ร่องจกกับร่องที่ทำแบ่งแยกหน้ากรีต เพื่อป้องกันไม่ให้โรคลุกลามลงสู่รากของยางพารา และเพื่อลดการเกิดโรคหน้ำยางแห้ง

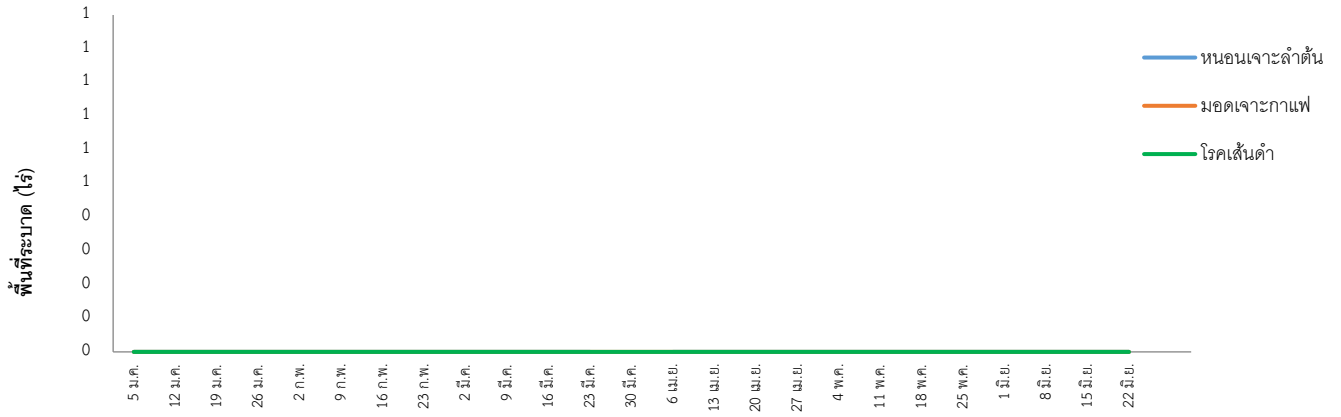
สถานการณ์การระบาดของศัตรูยางพารา ปี 2565

5. ศัตรูกาแฟ

- พื้นที่ปลูกทั้งหมด 27 จังหวัด มีพื้นที่ยืนต้น 87,307 ไร่
- พื้นที่ระบาดรวม ไม่มีพื้นที่ระบาดในสัปดาห์นี้

สถานการณ์การระบาดของศัตรูกาแฟ ปี 2565

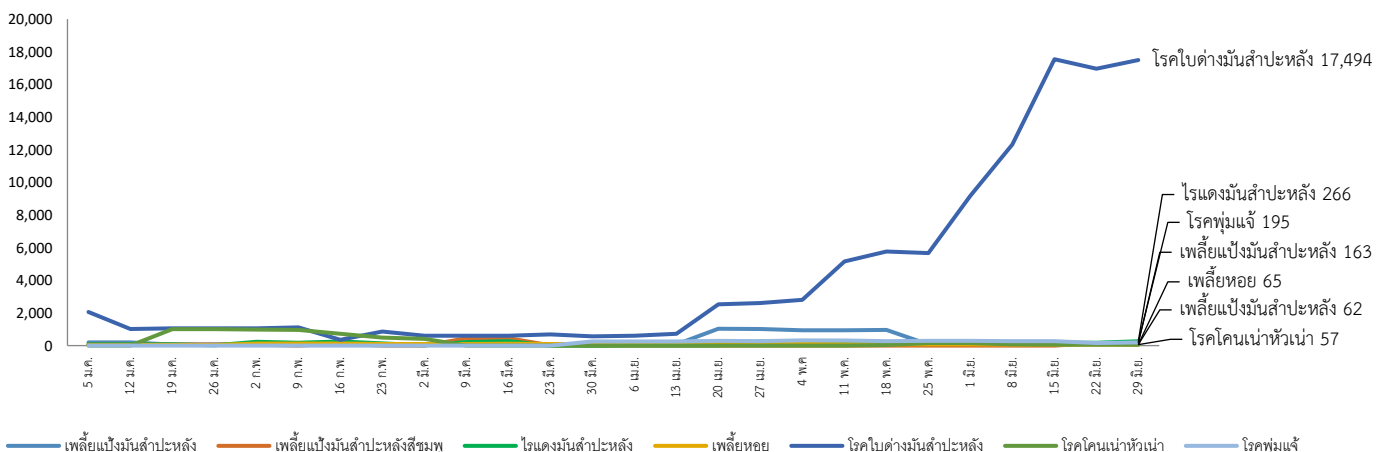
6. ศัตรูมันสำปะหลัง

- พื้นที่ปลูกทั้งหมด 55 จังหวัด มีพื้นที่ยืนต้น 6,744,728 ไร่
- พื้นที่ระบาดรวม 18,302 ไร่ เพิ่มขึ้นจากสัปดาห์ที่ผ่านมา 597 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 17,705 ไร่)
 - เพลี้ยแป้งมันสำปะหลัง พื้นที่ระบาด 7 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดน่าน กาฬสินธุ์ เลย สุรินทร์ อำนาจเจริญ ชลบุรี และจังหวัดระยอง จำนวน 62 ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง 62 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 124 ไร่)
 - เพลี้ยแป้งมันสำปะหลังสีชมพู พื้นที่ระบาด 1 จังหวัด คือ จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 163 ไร่ พื้นที่ระบาดคงที่
 - เพลี้ยหอย พื้นที่ระบาด 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกาฬสินธุ์ สกลนคร ชลบุรี และจังหวัดระยอง จำนวน 65 ไร่ พื้นที่ระบาดคงที่
 - ไรแดงมันสำปะหลัง พื้นที่ระบาด 9 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกำแพงเพชร น่าน อุทัยธานี ขอนแก่น นครราชสีมา เลย สกลนคร อุบลราชธานี และจังหวัดชลบุรี จำนวน 266 ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น 86 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 180 ไร่)
 - โรคพุ่มแจ้ พื้นที่ระบาด 2 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดชลบุรี และจังหวัดระยอง จำนวน 195 ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น 39 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 156 ไร่)
 - โรคโคนเน่าหัวเน่า พื้นที่ระบาด 5 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกำแพงเพชร กาฬสินธุ์ ขอนแก่น อุบลราชธานี และจังหวัดระยอง จำนวน 57 ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น 1 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 56 ไร่)
 - โรคใบด่างมันสำปะหลัง พื้นที่ระบาด 16 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกำแพงเพชร เพชรบูรณ์ อุทัยธานี อุดรดิตถ์ ขอนแก่น นครราชสีมา อุดรธานี ชัยนาท จันทบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง สระแก้ว กาญจนบุรี เพชรบุรี และจังหวัดราชบุรี จำนวน 17,494 ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น 533 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 16,961 ไร่)

ผลการดำเนินงาน

- รมรงค์ควบคุมศัตรูมันสำปะหลังโดยวิธีผสมผสานในพื้นที่ระบาดอย่างต่อเนื่อง
- ผลิตขยายแตนเบียน *Anagyrus lopezi* แมลงช้างปีกใส และเชื้อราไตรโคเดอร์มา เพื่อควบคุมศัตรูมันสำปะหลังในพื้นที่
- แนะนำให้เกษตรกรไถพรวนดินหลายๆ ครั้ง เพื่อทำลายตัวหนอนและดักแด้แมลงนูนหลวง รวมทั้งใช้เชื้อราเมตาไรเซียมควบคุม โดยใส่ไปพร้อมท่อนพันธุ์ขณะปลูกหรือคลุกลงในพื้นดิน การใช้เชื้อราดินต้องมีความชื้นสูง หรือใส่ในช่วงฤดูฝนเพื่อให้เชื้อราเจริญเติบโตได้ดี พร้อมทั้งให้เกษตรกรหมั่นสำรวจแปลงอย่างสม่ำเสมอ
- สร้างการรับรู้ให้กับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและเกษตรกรเกี่ยวกับความสำคัญ ปัจจัยที่มีผลต่อการระบาดของโรคใบด่างมันสำปะหลัง แนวทางเฝ้าระวัง และการป้องกันกำจัด รวมทั้งส่งเสริมให้เกษตรกรใช้พันธุ์มันสำปะหลังทนทานโรคใบด่างมันสำปะหลัง ได้แก่ พันธุ์ระยอง 72 เกษตรศาสตร์ 50 ห้วยบง 60 ระยอง 90 และพันธุ์อื่นๆ ที่ได้รับการรับรองจากหน่วยงานราชการ ยกเว้นพันธุ์อ่อนแอต่อโรคใบด่างมันสำปะหลัง ได้แก่ ระยอง 11 และ CMR 43-08-8
- สร้างการรับรู้เกี่ยวกับโรคพุ่มแจ้ และแนะนำเกษตรกรให้สำรวจแปลงอย่างสม่ำเสมอ ในพื้นที่ที่พบการระบาดให้ชุดหรือถอนต้นที่เป็นโรคไปเผาทำลายนอกแปลง ใช้พันธุ์ที่ปลอดโรคหรือจากต้นพันธุ์มันสำปะหลังที่ไม่แสดงอาการของโรค

สถานการณ์การระบาดของศัตรูมันสำปะหลัง ปี 2565

7. ศัตรูอ้อย

- พื้นที่ปลูกทั้งหมด 53 จังหวัด มีพื้นที่ยืนต้น 3,402,672 ไร่
- พื้นที่ระบาดรวม 727 ไร่ การระบาดคงที่
 - เพลี้ยแป้ง พื้นที่ระบาด 1 จังหวัด คือ จังหวัดพิจิตร จำนวน 3 ไร่ พื้นที่ระบาดคงที่
 - หนอนกออ้อย พื้นที่ระบาด 1 จังหวัด คือ จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 8 ไร่ พื้นที่ระบาดคงที่
 - โรคเส้ดำ พื้นที่ระบาด 2 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดอุทัยธานี และจังหวัดลพบุรี จำนวน 716 ไร่ พื้นที่ระบาดคงที่

• ผลการดำเนินงาน

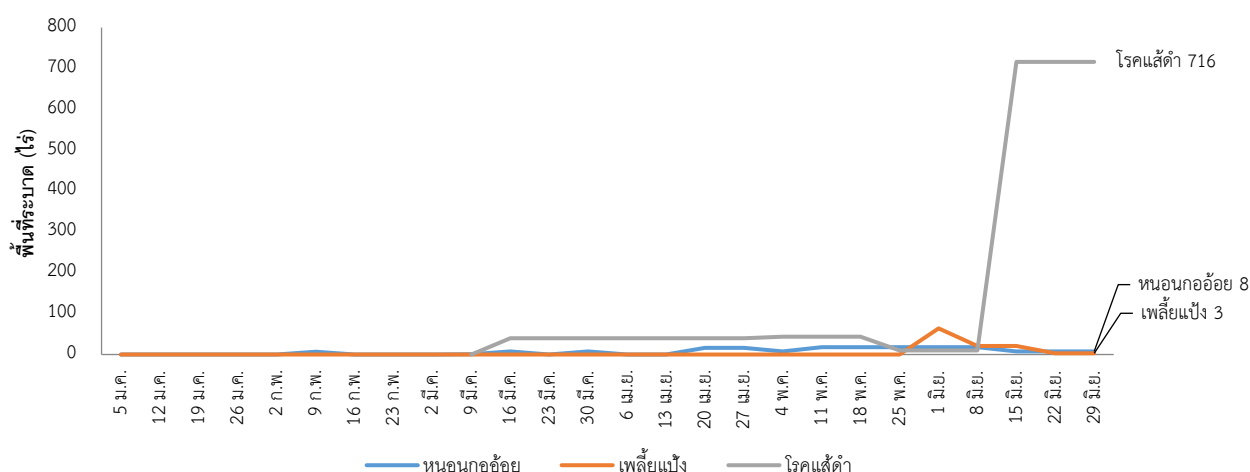
- รณรงค์ควบคุมศัตรูอ้อยโดยวิธีผสมผสานในพื้นที่ที่อาจเกิดการระบาดของศัตรูอ้อย ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งหน่วยงานภาครัฐ และสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย เตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับสถานการณ์การระบาดของศัตรูอ้อยในพื้นที่เสี่ยง และป้องกันก่อนเกิดการระบาดอย่างต่อเนื่อง

- หนอนกออ้อย แนะนำเกษตรกรหมั่นสำรวจแปลงอย่างสม่ำเสมอ ให้นำน้ำเพื่อให้อ้อยแตกหน่อชดเชย หากพบกลุ่มไขของหนอน ให้ปล่อยแตนเบียนไข่ไตรโครแกรมมา อัตรา 30,000 ตัวต่อไร่ต่อครั้ง ปล่อยติดต่อกัน 2 - 3 ครั้ง หากพบตัวหนอน ให้ปล่อยแมลงหางหนีบอัตรา 500 ตัวต่อไร่ โดยปล่อยให้กระจายทั่วแปลง และปล่อยซ้ำ หากการระบาดไม่ลดลง (เมื่อปล่อยแตนเบียนไข่ไตรโครแกรมมาก็ไม่ควรปล่อยแมลงหางหนีบ เพราะแมลงหางหนีบจะกินแตนเบียนไข่ไตรโครแกรมมาด้วย) ในระยะอ้อยแตกกอ หรือเมื่ออ้อยแสดงอาการยอดเหี่ยวมากกว่าร้อยละ 10 ควรพ่นสารฆ่าแมลง เอลทาเมทริน 3% EC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อินดอกซาคาร์บ 15% EC อัตรา 15 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คลอแรนทรานิลิโพรล 5.17% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ลูเฟนนูรอน 5% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นโดยใช้น้ำ 50 ลิตรต่อไร่พ่น 2-3 ครั้ง ห่างกัน 14 วัน และหลีกเลี่ยงการใช้สารเคมีในแปลงที่ปล่อยแตนเบียนไข่ไตรโครแกรมมา และแมลงหางหนีบ

- โรคเส้ดำ แนะนำให้เกษตรกรถอนต้นที่เป็นโรคและนำไปทำลายนอกแปลง และเฝ้าทำลายอ้อยต่อที่เป็นโรครุนแรงเพื่อป้องกันไม่ให้เป็นแหล่งของเชื้อแพร่ระบาดต่อไปในอ้อยปลูก

- เพลี้ยแป้ง สำนักงานเกษตรอำเภอกาบเชิง จังหวัดสุรินทร์ ประสานกับศูนย์ส่งเสริมเทคโนโลยีการเกษตรด้านอารักขาพืช เพื่อขอรับแตนเบียน *Anagyrus lopezi* มาใช้ในการควบคุมการระบาดของเพลี้ยแป้งในพื้นที่

สถานการณ์การระบาดของศัตรูอ้อย ปี 2565

8. ศัตรูข้าวโพด

- พื้นที่ปลูกทั้งหมด 55 จังหวัด มีพื้นที่ยืนต้น 982,867 ไร่
- พื้นที่ระบาดรวม 515 ไร่ เพิ่มขึ้นจากสัปดาห์ที่ผ่านมา 38 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 477 ไร่)

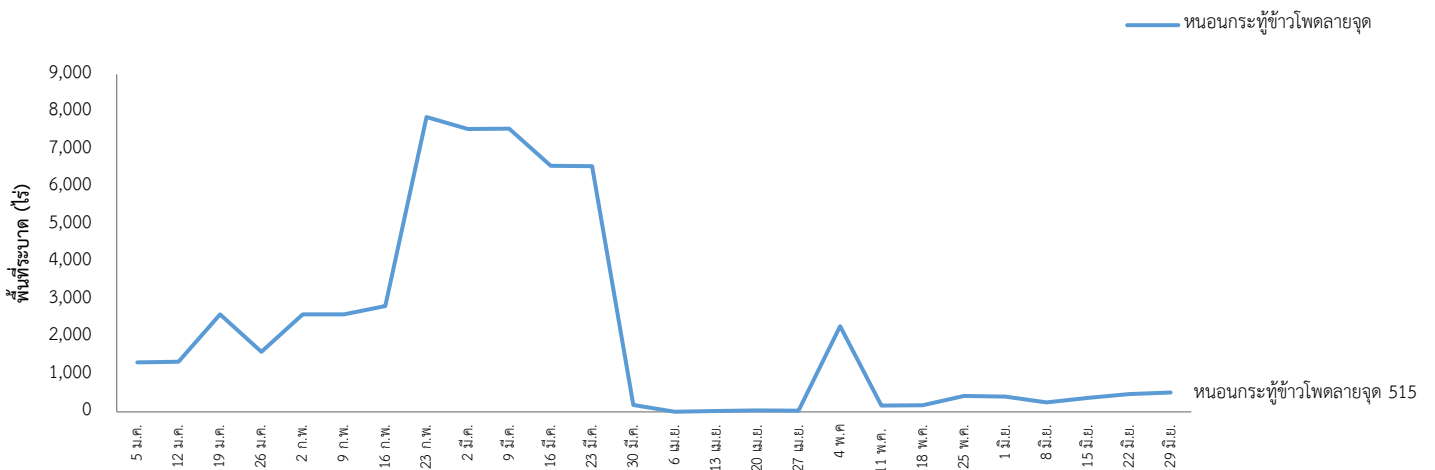
- หนอนกระทุ้งข้าวโพดลายจุด (Fall armyworm) พบการระบาดในข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ พื้นที่ระบาด 9 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ น่าน ยโสธร หนองบัวลำภู จันทบุรี นราธิวาส ยะลา สงขลา และจังหวัดสตูล จำนวน 515 ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น 38 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 477 ไร่)

• ผลการดำเนินงาน

- ควบคุมการระบาดของหนอนกระทุ้งข้าวโพดลายจุด (FAW) แนะนำเกษตรกรหมั่นสำรวจแปลงอย่างสม่ำเสมอ เก็บกลุ่มไข่หรือตัวหนอนทำลายทิ้งนอกแปลง

- แนะนำการควบคุมโดยใช้ศัตรูธรรมชาติ ได้แก่ แมลงหางหนีบ มวนพิษฆาต มวนพิฆาต และแตนเบียนไข่ทริโคแกรมมา หากพบการระบาดรุนแรงควรพ่นสารเคมีตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตร

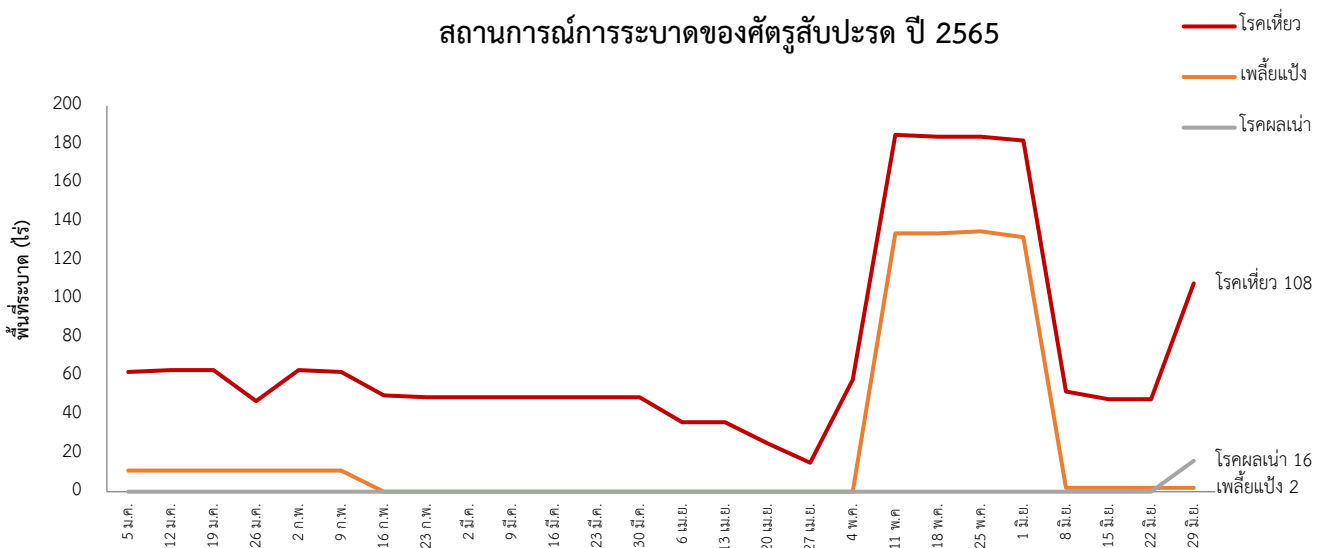
สถานการณ์การระบาดของศัตรูข้าวโพด ปี 2565

9. ศัตรูสับปะรด

- **พื้นที่ปลูกทั้งหมด** 46 จังหวัด มีพื้นที่ยืนต้น 328,176 ไร่
- **พื้นที่ระบาดรวม** 126 ไร่ เพิ่มขึ้นจากสัปดาห์ที่ผ่านมา 76 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 50 ไร่)
 - **เพลี้ยแป้ง** พื้นที่ระบาด 1 จังหวัด คือ จังหวัดระยอง จำนวน 2 ไร่ พื้นที่ระบาดคงที่
 - **โรคเหี่ยว** พื้นที่ระบาด 2 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดตราด และจังหวัดระยอง จำนวน 108 ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น 60 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 48 ไร่)
 - **โรคผลเน่า** พื้นที่ระบาด 1 จังหวัด คือ จังหวัดระยอง จำนวน 16 ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น 16 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมาไม่พบการระบาด)
- **ผลการดำเนินงาน**
 - ประชาสัมพันธ์และแจ้งเตือนการระบาดของโรคเหี่ยวในสับปะรด เพื่อให้เกษตรกรเฝ้าระวังการระบาดของโรคเหี่ยวสับปะรดในพื้นที่ พร้อมทั้งแนะนำให้เกษตรกรถอนต้นที่เป็นโรคไปทำลายนอกแปลง แนะนำเกษตรกรใช้น้ำร้อนพ่นกำจัดโรคและให้กำจัดเพลี้ยแป้งซึ่งเป็นพาหะของโรคเหี่ยวสับปะรด ให้เกษตรกรเฝ้าระวังโดยหมั่นสำรวจแปลงอย่างสม่ำเสมอ
 - เพลี้ยแป้ง แนะนำเกษตรกรสำรวจแปลงปลูกสับปะรดอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบการระบาดให้ใช้สารเคมีในการป้องกันกำจัดเฉพาะจุดที่พบเพลี้ยแป้ง และรัศมีโดยรอบ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการแพร่กระจายของเพลี้ยแป้ง ได้แก่ ไทอะมีโทแซม 25% WG อัตรา 2 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือไดโนทีฟูแรน 10% WP อัตรา 20 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร หรืออิมิดาโคลพริด 10% SL อัตรา 20 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร หรืออะเซทาไมพริด 20% SP อัตรา 10 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร และหยุดพ่นในช่วงที่สับปะรดติดผลอ่อน เพื่อไม่ให้มีพิษตกค้าง
 - โรคผลเน่า ในแปลงที่พบโรคแนะนำให้เกษตรกรเก็บผลที่เป็นโรคออกจากแปลง โรยด้วยปูนขาว และระมัดระวังการทำให้ผลเกิดบาดแผล

สถานการณ์การระบาดของศัตรูสับปะรด ปี 2565

10. ถั่วเขียว

- พื้นที่ปลูกทั้งหมด 55 จังหวัด มีพื้นที่ยืนต้น 441,677 ไร่
- พื้นที่ระบาครวม 137 ไร่ การระบาคคงที่
 - โรคใบด่างถั่วเขียว พื้นที่ระบาค 1 จังหวัด คือ จังหวัดอุทัยธานี จำนวน 137 ไร่ พื้นที่ระบาคคงที่

• ผลการดำเนินงาน

- แนะนำเกษตรกรทำความสะอาดแปลงปลูก และกำจัดวัชพืช ในแปลงที่พบการระบาคให้ไกลบ (สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตก่อนการไกลบ) ใช้เมล็ดพันธุ์สะอาดไม่ใช่เมล็ดพันธุ์จากแปลงที่เป็นโรค ทำความสะอาดอุปกรณ์เครื่องมือในการเก็บเกี่ยวกำจัดแมลงพาหะ ได้แก่ เพลี้ยอ่อน แมลงหวีขาว โดยใช้สารไพโรนิล 5% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรืออิมามกดินเบนโซเอต 1.92% EC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิดาโคลพริด 70% WG อัตรา 12 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คาร์บาริล 85% WP อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร ทุก 7 วัน บนต้นถั่วเขียวในแปลงที่พบอาการใบด่างและแปลงข้างเคียง

สถานการณ์การระบาคของศัตรูถั่วเขียว ปี 2565

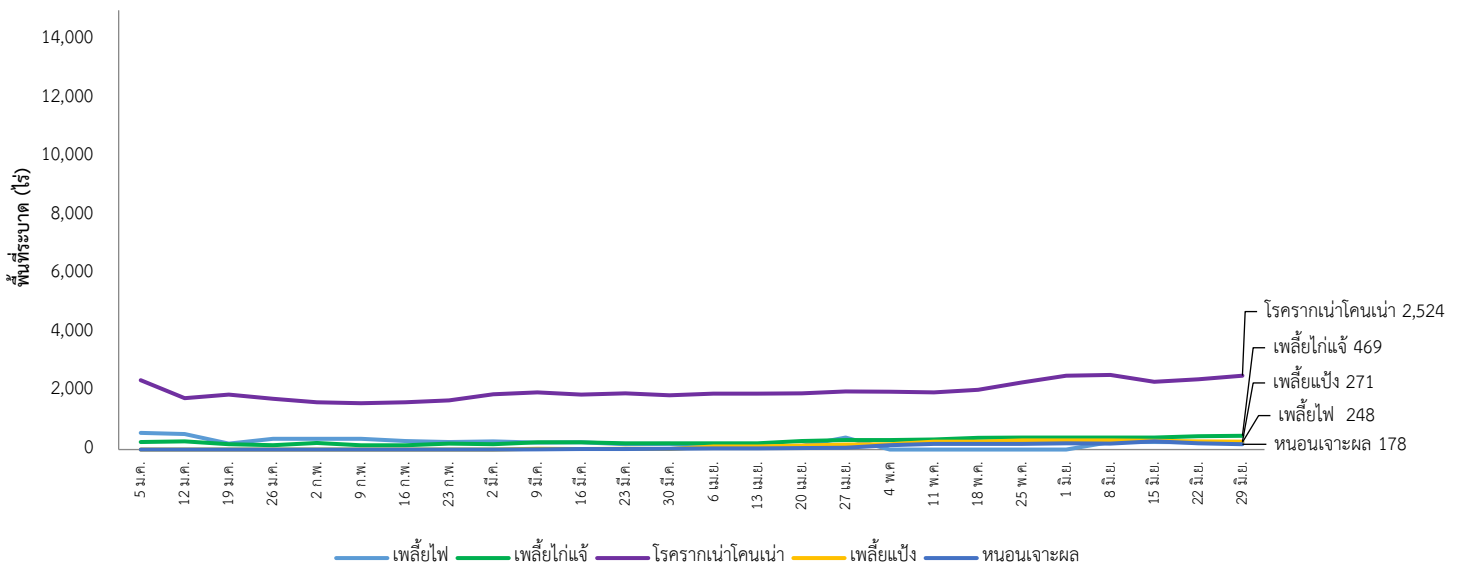
11. ศัตรูทุเรียน

- **พื้นที่ปลูกทั้งหมด** 75 จังหวัด มีพื้นที่ยืนต้น 814,699 ไร่
- **พื้นที่ระบาดรวม** 3,690 ไร่ เพิ่มขึ้นจากสัปดาห์ที่ผ่านมา 80 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 3,610 ไร่)
 - **เพลี้ยไฟ** พื้นที่ระบาด 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี ระยอง ชุมพร และจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 248 ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง 3 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 251 ไร่)
 - **เพลี้ยแป้ง** พื้นที่ระบาด 8 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดพิษณุโลก จันทบุรี ระยอง กระบี่ ชุมพร นครศรีธรรมราช สงขลา และจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 271 ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง 10 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 281 ไร่)
 - **เพลี้ยไก่แจ้** พื้นที่ระบาด 10 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี ตรัง ระยอง กระบี่ ชุมพร นครศรีธรรมราช นราธิวาส ยะลา สงขลา และจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 469 ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น 12 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 457 ไร่)
 - **หนอนเจาะผล** พื้นที่ระบาด 6 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี กระบี่ ชุมพร นราธิวาส ยะลา และจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 178 ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง 40 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 218 ไร่)
 - **โรครากเน่าโคนเน่า** พื้นที่ระบาด 14 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเพชรบูรณ์ จันทบุรี ตรัง ระยอง กระบี่ ชุมพร นครศรีธรรมราช นราธิวาส ปัตตานี พัทลุง ยะลา ระนอง สงขลา และจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 2,524 ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น 121 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 2,403 ไร่)
- **ผลการดำเนินงาน**
 - **เพลี้ยไฟ** หากพบจำนวนมากกว่าหรือเท่ากับ 1 ตัวต่อ 4 ดอก หรือ 1 ตัวต่อยอด ให้พ่นด้วยสารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันกำจัด เช่น อิมิดาโคลพริด 70% ดับเบิ้ลยูจี อัตรา 3 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือสารคาร์โบซัลแฟน 20% อีซี อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือสารฟิโพรนิล 5% เอสซี อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร และไม่ควรพ่นสารชนิดใดชนิดหนึ่งติดต่อกันหลายครั้ง เพราะจะทำให้เพลี้ยไฟสามารถต้านทานสารฆ่าแมลงได้
 - **เพลี้ยแป้ง** หากพบระบาดเพียงเล็กน้อยให้ตัดหรือเด็ดส่วนที่ถูกทำลายไปทิ้งนอกแปลง หากพบการระบาดบริเวณผลทุเรียนให้ใช้น้ำพ่นบริเวณที่ถูกทำลาย เพื่อให้เพลี้ยแป้งหลุดออกไป หรือใช้น้ำผสมไวท์ออยล์ อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นเพื่อกำจัด เนื่องจากเพลี้ยแป้งจะแพร่ระบาดโดยมีมดพาไป การป้องกันโดยใช้ผ้าชุบสารฆ่าแมลง เช่น มาลาไรออน (มาลาไรออน 83% อีซี) อัตรา 20 มิลลิลิตร หรือคาร์บาริล (เซฟวิน 85% ดับบลิวพี) อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นไว้ตามกิ่งสามารถป้องกันไม่ให้มดคาบเพลี้ยแป้งเคลื่อนย้ายไปยังส่วนต่างๆ ของต้นทุเรียน หรือการพ่นสารฆ่าแมลงไปที่โคนต้นจะช่วยป้องกันมดและลดการเข้าทำลายของเพลี้ยแป้งได้
 - **เพลี้ยไก่แจ้** ทำลายเฉพาะใบอ่อนที่ยังไม่โตเต็มที่ และโดยปกติทุเรียนแตกใบอ่อนไม่พร้อมกันแม้แต่ทุเรียนในสวนเดียวกัน สำหรับต้นที่แตกใบอ่อนไม่พร้อมต้นอื่นควรพ่นสารฆ่าแมลง เฉพาะต้น จะช่วยลดการใช้สารฆ่าแมลง และเปิดโอกาสให้ศัตรูธรรมชาติได้มีบทบาทในการควบคุมเพลี้ยไก่แจ้ทุเรียน หรือบังคับให้ทุเรียนแตกใบอ่อนพร้อมกัน ซึ่งอาจกระตุ้นด้วยการพ่นยูเรีย (46-0-0) อัตรา 200 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร เพื่อลดช่วงการเข้าทำลายของเพลี้ยไก่แจ้ทุเรียน หากพบเพลี้ยไก่แจ้ระบาดมากควรพ่นด้วยสารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันกำจัด ได้แก่ แลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน 2.5 % อีซี อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรืออิมิดาโคลพริด 70% ดับเบิ้ลยูจี อัตรา 5 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือไทอะมีทอกแซม 25 % ดับเบิ้ลยูจี อัตรา 8 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือโดโนทีฟูแรน 10% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา 15 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือคาร์บาริล 85% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 7 - 10 วัน ในช่วงระยะแตกใบอ่อน และไม่ควรพ่นสารชนิดใดชนิดหนึ่งติดต่อกันหลายครั้ง เพราะจะทำให้เพลี้ยไฟสามารถต้านทานสารฆ่าแมลงได้
 - **หนอนเจาะผล** สำรวจสวนทุเรียนอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบรอยทำลายของหนอนให้ใช้ไม้หรือลวดแข็ง เขี่ยตัวหนอนออกมาทำลาย ผลทุเรียนที่เน่าและร่วงเพราะถูกหนอนทำลายควรเก็บมาเผาไฟหรือฝัง ตัดแต่งผลทุเรียนที่มีจำนวนมากเกินไปโดยเฉพาะผลที่อยู่ติดกันควรใช้กาบมะพร้าวหรือกิ่งไม้กั้นระหว่างผล เพื่อป้องกันไม่ให้ตัวเต็มวัยวางไข่หรือตัวหนอนเข้าทำลาย หลบอาศัย อนุรักษศัตรูธรรมชาติ เช่น แตนเบียน *Apanteles sp.* เมื่อจำเป็นต้องใช้สารเคมีกำจัดแมลง แนะนำให้ใช้สารเคมี ได้แก่ แลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน 2.5% อีซี อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คลอร์ไพริฟอส 40% อีซี อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร และคาร์โบซัลแฟน 20% อีซี อัตรา 50 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นเฉพาะส่วนผลทุเรียนที่พบการทำลายของหนอนเจาะผล ในแหล่งที่มีการระบาด พ่นหลังจากทุเรียนติดผลแล้ว 1 เดือน พ่น 3 - 4 ครั้ง ทุก 20 วัน และสำรวจติดตามสถานการณ์หนอนเจาะเมล็ด โดยตรวจดูตัวเต็มวัยของหนอนเจาะเมล็ดในกับดักแสงไฟในช่วงเวลาต่าง ๆ ไม่ควรขนย้ายเมล็ดทุเรียนจากที่อื่นเข้ามาในแหล่งปลูก ถ้ามีความจำเป็นควรทำการคัดเลือกเมล็ดอย่างระมัดระวัง หรือแช่เมล็ดด้วยสารเคมีกำจัดแมลง เช่น มาลาไรออน ๘๓% อีซี อัตรา ๔๐ มิลลิลิตร

ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือคาร์บาริล 85% ดับลิฟพี อัตรา 50 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร ก่อนขนย้าย ห่อผลทุเรียนโดยใช้ถุงพลาสติก สีขาวขุ่นเจาะรูที่บริเวณขอบล่างเพื่อให้หยดน้ำระบายออก สามารถป้องกันผีเสื้อตัวเต็มวัยมาวางไข่ได้ โดยเริ่มห่อตั้งแต่ผลทุเรียนมีอายุ 6 สัปดาห์ เป็นต้นไป ก่อนห่อผลควรตรวจสอบและป้องกันกำจัดเพลี้ยแป้งอย่าให้มีติดอยู่กับผลที่จะห่อ รักษาสวนให้สะอาดอยู่เสมอ หมั่นตรวจสอบหลังทุเรียนติดผลแล้ว เมื่อพบผลที่ถูกทำลายหรือผลร่วงในสวนที่มีการระบาดของหนอนเจาะเมล็ด ควรเก็บผลร่วงไปเผาทำลายทิ้งทุกวัน เพื่อลดการเพิ่มปริมาณ เนื่องจากหลังจากทุเรียนร่วงไม่นาน ถ้ามีหนอนอยู่ภายในหนอนจะเจาะรูออกมาเพื่อเข้าดักแด้ในดิน เมื่อพบตัวเต็มวัย พ่นด้วยสารเคมีกำจัดแมลง ได้แก่ คาร์บาริล 85% ดับลิฟพี อัตรา 50 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือเดลทาเมทริน 3% อีซี อัตรา 15 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือแลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน 2.5% ซีเอส อัตรา 20 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือเบตา-ไซฟลูทริน 2.5% อีซี อัตรา 20 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร ห่างกันครั้งละ 1 สัปดาห์

- โรครากเน่าโคนเน่าทุเรียน แจ้งเตือนให้เกษตรกรเฝ้าระวังการระบาดของโรครากเน่าโคนเน่าทุเรียนในพื้นที่ และหมั่นสำรวจสวนทุเรียนอย่างสม่ำเสมอ แนะนำให้เกษตรกรใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มา ในการป้องกันกำจัดโรครากเน่าโคนเน่าทุเรียน ใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มาหว่านในพื้นที่รัศมีทรงพุ่มที่มีรากฝอยอยู่ หรือใช้รองก้นหลุมก่อนปลูกตัดแต่งกิ่ง หรือลำต้นที่เป็นโรคไปเผาทำลาย นอกแปลงปลูก พ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืชฟอสอีทิล-อะลูมิเนียม 80% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา 30 - 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 7 วัน ใช้สลับกับสารมทาแลกซิล 25% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา 30 - 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร โดยพ่นให้ทั่วทรงพุ่ม และควรหยุดพ่นสารก่อนเก็บเกี่ยวผล อย่างน้อย 15 วัน

สถานการณ์การระบาดของศัตรูทุเรียน ปี 2565

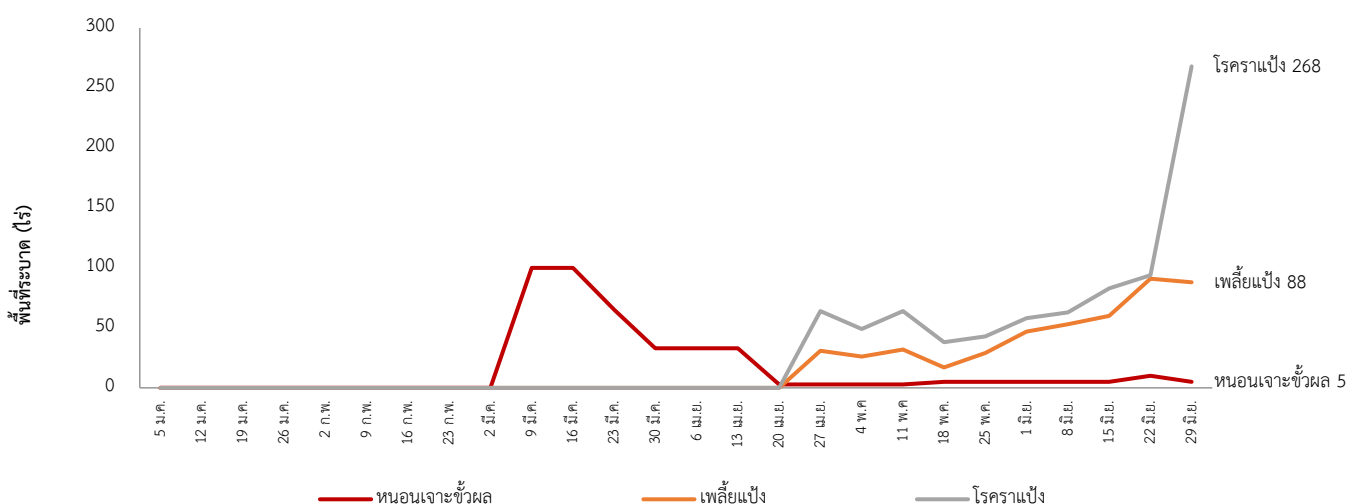
12. ศัตรูเงาะ

- **พื้นที่ปลูกทั้งหมด** 71 จังหวัด มีพื้นที่ยืนต้น 94,079 ไร่
- **พื้นที่ระบาดรวม** 361 ไร่ เพิ่มขึ้นจากสัปดาห์ที่ผ่านมา 166 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 195 ไร่)
 - **หนอนเจาะข้าวผล** พื้นที่ระบาด 1 จังหวัด คือ จังหวัดจันทบุรี จำนวน 5 ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง 5 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 10 ไร่)
 - **เพลี้ยแป้ง** พื้นที่ระบาด 6 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดน่าน จันทบุรี ระยอง นราธิวาส สงขลา และจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 88 ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง 3 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 91 ไร่)
 - **โรคราแป้ง** พื้นที่ระบาด 5 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดน่าน เลย จันทบุรี ระยอง และจังหวัดนราธิวาส จำนวน 268 ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น 174 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 94 ไร่)

• ผลการดำเนินงาน

- **หนอนเจาะข้าวผล** สำรวจจำนวนหนอนเจาะข้าวผล เก็บเกี่ยวผลเงาะในขณะที่ยังไม่สุกเกินไป เพื่อหลีกเลี่ยงการทำลายของหนอน และเก็บผลเงาะที่ร่วงหล่นนำไปฝังหรือเผา เพื่อป้องกันการระบาดในฤดูต่อไป ในพื้นที่ที่พบการระบาด เมื่อผลเงาะเริ่มเปลี่ยนสี ควรพ่นด้วยสารฆ่าแมลงคาร์บาริล อัตรา 60 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร ทุก 7 วัน และหยุดพ่นสารก่อนเก็บ 7 วัน
- **เพลี้ยแป้ง** ตัดแต่งกิ่งเงาะเพื่อลดปริมาณมด จากนั้นให้ใช้เศษผ้าชุบน้ำมันเครื่องถูรอบโคนต้น เพื่อป้องกันมด และเพลี้ยแป้งที่อาศัยอยู่ในดินไต่ขึ้นมาบนต้นเงาะ กรณีพบเพลี้ยแป้งระบาดน้อยและพบอยู่เป็นกลุ่มตามส่วนต่างๆ ของต้นเงาะ ควรตัดส่วนที่พบเพลี้ยแป้งนำไปเผาทำลายทิ้งนอกแปลงปลูก หากพบระบาดรุนแรง ให้เกษตรกรพ่นด้วยสารฆ่าแมลงคาร์บาริล 85% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือสารอิมิดาโคลพริด 10% เอสแอล อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือสารคาร์โบซัลแฟน 20% อีซี อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร
- **โรคราแป้ง** แนะนำเกษตรกรหากพบการระบาดไม่มากนักควรเก็บผลเงาะที่เป็นโรค ใบแห้ง กิ่งแห้งที่ร่วงหล่นมาเผาทำลาย เพื่อป้องกันการแพร่กระจายของเชื้อโรค และในช่วงแตกใบอ่อนและเริ่มติดผลหมั่นตรวจดูว่าพบราแป้งเข้าทำลายใบอ่อนหรือไม่ ถ้าพบแนะนำให้เกษตรกรฉีดพ่นกำจัดด้วยกำมะถันผงละลายน้ำ 40 กรัม/20 ลิตร จะช่วยลดความรุนแรงลงได้ในช่วงระยะผลอ่อน ถ้าพบอาการรุนแรงให้เลือกใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคพืชฉีดพ่น ได้แก่ กำมะถันผงละลายน้ำ เบนนิล คาร์เบนดาซิม โพรพิเนบ ไตรดีมอร์ฟ ไตรโฟลีน ไพราซิฟอส และไดโนแคป อัตราการใช้ตามคำแนะนำบนฉลาก ทั้งนี้ ควรใช้ด้วยความระมัดระวังและคำนึงถึงความปลอดภัยของตัวผู้ใช้และสภาพแวดล้อม

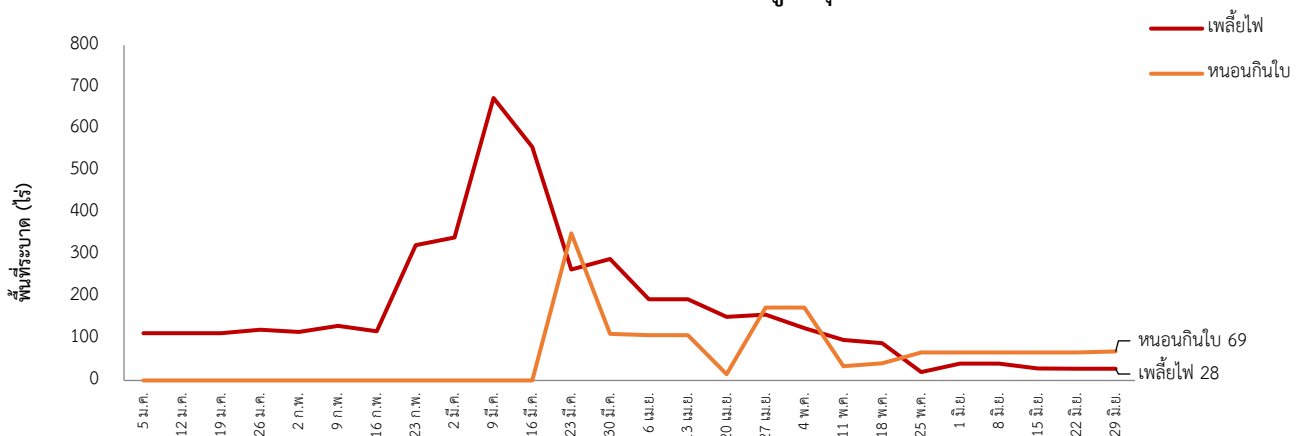
สถานการณ์การระบาดของศัตรูเงาะ ปี 2565

13. ศัตรูมังคุด

- พื้นที่ปลูกทั้งหมด 74 จังหวัด มีพื้นที่ยืนต้น 219,109 ไร่
- พื้นที่ระบาดรวม 97 ไร่ เพิ่มขึ้นจากสัปดาห์ที่ผ่านมา 2 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 95 ไร่)
 - เพลี้ยไฟ พื้นที่ระบาด 3 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี ระยอง และจังหวัดนราธิวาส จำนวน 28 ไร่ พื้นที่ระบาดคงที่
 - หนอนกินใบ พื้นที่ระบาด 5 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี ระยอง ชุมพร นครศรีธรรมราช และจังหวัดนราธิวาส จำนวน 69 ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น 2 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 67 ไร่)
- ผลการดำเนินงาน
 - หมั่นสำรวจและสังเกตการเข้าทำลายของศัตรูพืช และดูแลสวนให้สะอาดอย่างสม่ำเสมอ
 - หากพบการระบาดของเพลี้ยไฟให้พ่นด้วยสารฆ่าแมลง เช่น อิมิดาโคลพริด 70% ดับบลิวจี อัตรา 3 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือสารคาร์โบซัลแฟน 20% อีซี อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือสารฟิโพรนิล 5% เอสซี อัตรา 10 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร และไม่ควรพ่นสารชนิดใดชนิดหนึ่งติดต่อกันหลายครั้ง เพราะจะทำให้เพลี้ยไฟสามารถต้านทานสารฆ่าแมลงได้ และมักพบการระบาดของเพลี้ยไฟในระยะที่มังคุดออกดอกถึงติดผลอ่อน อาจทำให้ดอกและผลอ่อนร่วง ผลที่ไม่ร่วงเมื่อมีการพัฒนาผลโตขึ้น จะเห็นรอยทำลายชัดเจน เนื่องจากผิวเปลือกมังคุดมีลักษณะขรุขระที่เรียกว่า ผิวขี้กลาก ทำให้ผลผลิตมีคุณภาพต่ำ
 - หนอนกินใบ หมั่นสำรวจใบอ่อนมังคุดอย่างสม่ำเสมอ เนื่องจากหนอนจะกัดกินทำลายใบอ่อนในเวลากลางวัน และทิ้งร่องรอยการทำลายให้เห็น หากพบการทำลายเกินร้อยละ 20 ให้พ่นด้วยสารฆ่าแมลง ได้แก่ คาร์บาริล 85 % ดับบลิวพี อัตรา 60 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร ทุก ๆ 5 – 7 วัน

สถานการณ์การระบาดของศัตรูมังคุด ปี 2565

14. ศัตรูลำไย

- **พื้นที่ปลูกทั้งหมด** 76 จังหวัด มีพื้นที่ยืนต้น 1,466,029 ไร่
- **พื้นที่ระบาดรวม** 1,376 ไร่ ลดลงจากสัปดาห์ที่ผ่านมา 40 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 1,416 ไร่)
 - **เพลี้ยแป้ง** พื้นที่ระบาด 3 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี ระยอง และจังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 82 ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น 1 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 81 ไร่)
 - **มวนลำไย** พื้นที่ระบาด 2 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดน่าน และจังหวัดจันทบุรี จำนวน 49 ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง 17 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 66 ไร่)
 - **โรคพุ่มไม้กวาด** พื้นที่ระบาด 3 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดน่าน จันทบุรี และจังหวัดระยอง จำนวน 307 ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง 19 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 326 ไร่)
 - **โรคราดำ** พื้นที่ระบาด 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดน่าน พะเยา จันทบุรี และจังหวัดระยอง จำนวน 938 ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง 5 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 943 ไร่)
- **ผลการดำเนินงาน**
 - แนะนำเกษตรกรหมั่นสำรวจและสังเกตการเข้าทำลายของศัตรูพืช และดูแลสวนให้สะอาดอย่างสม่ำเสมอ
 - หากพบการระบาดของเพลี้ยแป้ง ตัดส่วนที่พบไปเผาทำลาย หากระบาดรุนแรงให้พ่นด้วยสารฆ่าแมลง เช่น อิมิดาโคลพริด 70% ดับเบิ้ลยูจี อัตรา 4 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ปีโตรเลียมสเปรย์ออยล์ 83.9% อีซี อัตรา 80 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร โดยเลือกใช้สารชนิดใดชนิดหนึ่ง และควรพ่นสารติดต่อกัน 2 ครั้ง ห่างกัน 7 วัน ไม่ควรพ่นสารชนิดใดชนิดหนึ่งติดต่อกันหลายครั้ง เพราะจะทำให้เพลี้ยแป้งสามารถต้านทานสารฆ่าแมลงได้
 - มวนลำไย ตัดแต่งกิ่ง ไม่ให้ทรงพุ่มหนาทึบ เพื่อทำลายที่หลบซ่อนและที่พักอาศัยของตัวเต็มวัย หากพบการระบาดจับตัวอ่อน ตัวเต็มวัย และไข่มาทำลาย ใช้ศัตรูธรรมชาติ ได้แก่ แตนเบียน หรือใช้สารฆ่าแมลง ได้แก่ คาร์บาริล 85% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา 45 - 60 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แลมป์ดา-ไซฮาโลทริน 2.5% อีซี อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร ฉีดพ่นก่อนลำไยออกดอก
 - โรคพุ่มไม้กวาด เนื่องจากยังไม่มีสารป้องกันกำจัดเชื้อไฟโตพลาสมา การป้องกันกำจัดทำได้โดยกำจัดแมลงพาหะ ถอนวัชพืชและพืชอาศัย เพื่อลดปริมาณแมลงพาหะ รวมถึงการใช้เมล็ดพันธุ์ กิ่งพันธุ์ และอุปกรณ์ที่ปลอดเชื้อ
 - โรคราดำ พ่นน้ำเปล่าล้างคราบราดำ เพื่อลดปริมาณเชื้อ กำจัดวัชพืชในแปลงปลูกเพื่อลดความชื้นสะสมไม่เหมาะสมต่อการเกิดโรค และทำลายแหล่งอาศัยของแมลงปากดูดที่มาขับถ่ายน้ำหวาน เนื่องจากเชื้อราเจริญบนสารเหนียวที่แมลงปากดูด เช่น เพลี้ยแป้งขับถ่ายไว้ จึงควรพ่นสารกำจัดแมลง ได้แก่ คาร์บาริล 85% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิดาโคลพริด 10% เอสแอล อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร ใช้เศษผ้าชุบน้ำมันเครื่องผูกรอบโคนต้น ป้องกันเพลี้ยแป้ง และมดไต่ขึ้นมาบนต้น แนะนำให้เกษตรกรตัดใบหรือกิ่งที่มีการระบาดของโรคราดำ นำไปเผาทำลายนอกแปลง และในพื้นที่ที่มีการระบาดรุนแรงแนะนำการใช้สารเคมีตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตร

สถานการณ์การระบาดของศัตรูลำไย ปี 2565

